Ţara noastră aur poartă, noi cerşim din poartă-n poartă

AVEM O CONSTITUŢIE BUNĂ... TREBUIE DOAR SĂ O RESPECTĂM, ŞI CHIAR MAI BUNĂ DECÂT CONSTITUŢIA FRANŢEI 9 pag

ZIAR ANTI-SISTEM

„CUMINŢENIA PĂMÂNTULUI" – ESTE DOAR O STATUIE. DE EA PROFITĂ UN OM... ŞI NU UN BRÂNCUŞI 6 pag

REFLECTOR argeşean

ZIAR DE ATITUDINE, ANALIZE, INVESTIGAŢII ŞI DEZVĂLUIRI

Director: **Dumitru BOŢILĂ** ● Anul XII - **Nr. 329** - 20 pagini - tiraj 1.000-5.000 ex. ● **17-31 august 2016** ● 2,5 lei ●

„Art. 1 din Constituţie: România este stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil"

„A UDA"... „UDARE"... ESTE O MARE PROVOCARE

11 pag

CONSIDERAŢII PERTINENTE PRIVIND NECESITATEA PROMOVĂRII ŞI DEZVOLTĂRII TURISMULUI ÎN ORAŞUL MIOVENI

4 pag

EDITORIAL



MESAJUL UNUI „MURITOR ROMÂN" CĂTRE „NEMURITOAREA" ALINA GORGHIU ŞI „STRIGOIUL" VASILE BLAGA

Stimaţi cei care, nominalizaţi mai sus, puneţi umărul la distrugerea României ca stat

În perioada când se împlinesc 100 ani de la declanşarea primului război mondial, în noaptea de 15 august 1916, sunt îngrijorat ca toţi românii, de poziţiile dvs. de conducător politic al unui partid numit „naţional liberal", ai căror foşti conducători au pus umărul alături de un rege de origine germană, respectiv Regele Ferdinand, la cel mai drept război pe care îl poate declanşa un stat. Războiul acesta, la care România a participat, în scopul realizării independenţei şi realizarea statului naţional, independent şi suveran, aşa cum era stipulat în Constituţia din 1924, şi materializat prin Constituţia din anul 2003- cu unele modificări de esenţă, reprezintă o pagină glorioasă în istoria poporului român. Sigur că tu eşti tânără şi probabil fără o minte politică dezvoltată, numai că, „buldogul" de lângă tine, ar trebui să ştie mai mult şi să nu te mai împingă să faci greşeli esenţiale în politica românească. Poziţia ta este păguboasă poporului liberal pe care îl reprezinţi, contribuind la devenirea României, o colonie a Imperiului Austro-Ungar şi a marilor puteri din Europa.

(continuare în pagina 7)

Propunerile noastre pentru LOTO 6/49: 30 12 43 48 37 26

Citeşte-l şi dă-l mai departe!

POZIŢIA PRIMARULUI VOICU DUMITRU DE LA MICEŞTI, CU PRIVIRE LA ALEGERILE DIN ASOCIAŢIA COMUNELOR ARGEŞENE

Alegerea primarului de Albota generează „comentarii negative“

Evenimentul important după terminarea alegerilor locale din judeţul Argeş, le-au constituit alegerile de la Asociaţia Comunelor din România- Filiala Argeş. Organizată 29.06.2016, după părerea unor primari „ca fiind nestatutară”, aşa cum dintr-un material primit la redacţie din partea domnului primar Voicu Dumitru, de la Primăria Miceşti. Pentru a fi echidistant şi corect, ziarul Reflector Argeşean prezintă punctul de vedere al domnului primar Voicu pe care îl publicăm. Tot la fel, în continuarea acestui punct de vedere, îi punem la dispoziţie un spaţiu şi primarului nou ales al comunei Albota în funcţia de preşedinte al Asociaţiei Comunelor – Filiala Argeş. în continuare, domnul primar Voicu a prezentat copia dispoziţiei cu nr. 20, emisă de preşedintele Asociaţiei Comunelor din România, domnul Emil Drăghici, care a stat la baza „convocării adunării”. Pentru a înţelege importanţa Asociaţiei Comunelor din România, la fel ca şi „Asociaţia Primarilor Argeşeni”, înfiinţată din iniţiativa a cca. 10 primari din judeţul Argeş, în anul 2006, prezentăm în Facsimil o parte din art. 1 din convocatorul la nivel naţional. Aşa cum am spus mai la început, satul românesc care reprezintă „coloana vertebrală a Naţiunii române”, şi care are la bază: cultura şi bogatele tradiţii milenare ale poporului român, care în urma ultimilor cercetări, se dovedeşte a fi cel mai vechi popor din Europa. Datorită acestui lucru, Guvernul, Parlamentul, Preşedintele şi toate instituţiile statului român, trebuie să ţină cont în luarea tuturor deciziilor politice şi economice, de importantele propuneri pe care Asociaţiile care se ocupă de promovarea satului românesc, să fie „băgate în seamă”, statal, iar propunerile lor, după ce vor fi analizate temeinic, în Consiliul Economic şi Social din Parlamentul României, să li se găsească rezolvarea favorabilă şi urgentă. Datorită modificărilor Constituţiei din 2003, modificări neinspirate care atentează la suveranitatea şi independenţa statului român, este necesar în prezent ca toate forţele politice şi cetăţeneşti, Academia Română, oamenii de cultură care timp de 200 ani au fost alături de satul românesc, sprijinindu-i identitatea, acum, „ori niciodată”, satul românesc are nevoie de sprijin. Sigur că are nevoie şi de drumuri comunale, de canalizare, apă şi gaze şi mai puţin de internet, în schimb, are nevoie de păstrarea nealterată a tradiţiilor şi culturii, iar lucrul tot la fel de important îl reprezintă tradiţia milenară a poporului român de la primul regat al lui Burebista până la ultimul regat al Regelui Mihai. Satul românesc, dacă începând din 1948 a avut nevoie de 2 lucruri foaret importante pentru dezvoltare, prin „electrificare”, iar al doilea a fost prin „alfabetizare”, perioada de 30 de ani, a constituit-o modernizarea agriculturii de subzistenţă. În prezent, după 25 de ani de la lovitura de stat organizată cu grijă de Statele Unite şi marele capital mondial, satul românesc are nevoie în primul rând de sprijin moral şi în al doilea rând de un sprijin logistic material, pentru ca „spiritul satului românesc, să nu moară”. La acest lucru, obligatoriu o obligaţie de cea mai mare importanţă îi revine Curţii Constituţionale, în calitatea sa de „garantul supremaţiei Constituţiei”. De aceea, tot mai frecvent, se fac auzite punctele de vedere critice privind „indolenţa” unor membri ai Curţii Constituţionale, în ceea ce priveşte apărarea art.1 din Constituţie. Corelate, toate acestea duc la concluzia cu privire la importanţa pe care statul în frunte cu preşedintele României, Parlamentul şi Guvernul, trebuie să o dea acestei mari organizaţii care are în componenţă câteva elemente fundamentale: „apărarea independenţei, apărarea tradiţiilor milenare şi apărarea culturii săteşti care înseamnă printre altele, păstrarea tradiţiilor în construcţii la ţară, precum şi nealterarea cântecului şi portului tradiţional românesc”. De aceea, faptul că există controverse cu privire la alegerea democratică din cadrul acestei organizaţii importante pentru statul român, dovedeşte că încă la sate mai sunt oameni care gândesc româneşte şi nu se lasă ameţiţi de „pustiitorul curent”, al europenizării, care va duce în final la transformarea României într-o colonie a unor state importante din Europa, cum este Germania. Aceasta doreşte de 100 de ani transformarea Ţărilor Româneşti într-o colonie a Statului German care nu s-a putut realiza, datorită jertfelor de sânge date de armata română şi femeile şi copiii soldaţilor şi ofiţerilor în cele două mari conflagraţii mondiale. În continuarea motivaţiei domnului primar ing. Dumitru Voicu, prezentăm copie adresată Filialei Judeţene Argeş şi probabil, şi domnului preşedinte al Asociaţiei Comunelor, Emil Drăghici.

- PREŞEDINTELE -

DISPOZIŢIA NR. 20
din 15 iunie 2016
privind convocarea Adunării generale în sesiune extraordinară,
precum şi a Consiliului director în şedinţă ordinară pe semestrul II/2016,
între 10 şi 15 iulie 2016

În temeiul art. 12 lit. a), art. 15 alin. (1) lit. d) şi alin. (2), art. 17 alin. (1) lit. a) - c), art. 21 alin. (1) lit. a) şi b), art. 22 alin. (1) lit. a) - c) şi art. 26 alin. (12) lit. d) şi alin. (13) din Statutul Asociaţiei Comunelor din România,

luând în considerare necesitatea de reorganizare a organelor de conducere ale Asociaţiei Comunelor din România, precum şi celor ale filialelor judeţene ale acesteia, pentru mandatul 2016 - 2020, ca urmare a alegerilor locale desfăşurate la data de 5 iunie 2016,

având în vedere importanţa prezentării problemelor cu care se confruntă comunele din România ca urmare a unor sincope în procesul de descentralizare, precum şi a unei accentuate diminuări a capacităţii administrative a autorităţilor administraţiei publice locale,

D. BOŢILĂ

(continuare în pagina 3)

(urmare din pagina 2)

CĂTRE,
Filiala Judeţeană Argeş a Asociaţiei Comunelor din România
Asociaţia Comunelor din România

DOMNULE PREŞEDINTE,

Subsemnatul ing. Voicu I. Dumitru, în calitate de primar al U.A.T. Comuna Miceşti din Județul Argeş şi reprezentantul acesteia în cadrul Asociației Comunelor din România, precum şi în cadrul Filialei Județene Argeş a Asociației Comunelor din România, formulez prezenta

CONTESTAŢIE

privind Adunarea Generală a Filialei Județene Argeş a Asociației Comunelor din România din data de 29.06.2016, ca fiind nestatutară pentru următoarele

MOTIVE:

1. Nu au fost convocați toți reprezentanții comunelor din Județul Argeş, întrucât, o parte dintre primarii aleşi nu au fost validați şi/sau nu au depus jurământul.

2. CONVOCATORUL ca document NU A FOST TRANSMIS nici cel puțin reprezentanților prezenți în sală, deci nu a existat primul document privind forma prin care se întrunesc membrii Asociației.

3. În conformitate cu art.l lit. c) din Dispoziția nr.20 din 15 iunie 2016 a Preşedintelui Asociației Comunelor din România, privind convocarea Adunării generale în sesiune extraordinara, precum şi a Consiliului director în şedința ordinară pe semestrul 11/2016, intre 10 şi 15 iulie 2016, atunci când se va aproba şi calendarul alegerilor organelor de conducere ale filialelor județene ale A.Co.R. Rezultă clar că la data de 29.06.2016 nu era aprobat de către A.Co.R calendarul alegerilor organelor de conducere ale filialelor județene ale A.Co.R, ci acest calendar urmează să fie aprobat în cadrul Adunării generale a A.Co.R. din perioada 10 şi 15 iulie 2016.

4. Nu a fost întrunit numărul de membrii prezenți, deoarece în sală au fost prezenți doar 41 de reprezentanți, şi deci, nu a fost întrunită majoritatea simplă din totalul de 95 de U.A.T. - uri comune din Județul Argeş.

5. Nu s-a întocmit proces-verbal de şedință care să fie însuşit prin semnătură de membrii prezenți.

- Pentru toate aceste motive solicităm anularea alegerilor organelor de conducere ale Filialei Județene Argeş a Asociației Comunelor din România care s-au făcut în Adunarea Generala nestatutară din data de 29.06.2016, precum şi anularea tuturor hotărârilor adoptate de Adunarea Generală nestatutară din data de 29.06.2016.

Anexăm prezentei contestații Dispoziția nr.20 din 15 iunie 2016 a Preşedintelui Asociației Comunelor din România, domnul Emil Drăghici, Primarul Comunei Vulcana Băi, Județul Dâmbovița.

Cu deosebita considerație, ing. VOICUI. DUMITRU, (în calitate de primar al U.A.T. Comuna Miceşti din Județul Argeş şi de reprezentant al acesteia în cadrul Asociației Comunelor din România, precum şi în cadrul Filialei Județene Argeş a Asociației Comunelor din România

Domnului Preşedinte al Asociaţiei Comunelor din România

U.A.T. COMUNA MICEŞTI DIN JUDEŢUL ARGEŞ
Telefon / Fax 0248234002

CĂTRE,
FILIALA JUDEŢEANĂ ARGEŞ A ASOCIAŢIEI COMUNELOR DIN ROMÂNIA

CĂTRE,
ASOCIAŢIA COMUNELOR DIN ROMÂNIA

DOMNULE PREŞEDINTE

Subsemnatul ing. VOICU I. DUMITRU, in calitate de primar al U.A.T. COMUNA MICEŞTI din Judeţul Argeş si reprezentantul acesteia in cadrul ASOCIAŢIEI COMUNELOR DIN ROMÂNIA, precum si in cadrul FILIALEI JUDEŢENE ARGEŞ A ASOCIAŢIEI COMUNELOR DIN ROMÂNIA, formulez prezenta

CONTESTAŢIE

privind ADUNAREA GENERALĂ A FILIALEI JUDEŢENE ARGEŞ A ASOCIAŢIEI COMUNELOR DIN ROMÂNIA din data de 29.06.2016, ca fiind nestatutară pentru următoarele

MOTIVE:

1. Nu au fost convocaţi toţi reprezentanţii comunelor din Judeţul Argeş, întrucât, o parte dintre primarii aleşi nu au fost validaţi si/sau nu au depus jurământul.

2. CONVOCATORUL ca document NU A FOST TRANSMIS nici cel puţin reprezentanţilor prezenţi in sală, deci nu a existat primul document privind forma prin care se întrunesc membrii Asociaţiei.



Domnule primar Georgescu... a-ţi realizat multe... să o vedem şi pe asta!

CONSIDERAŢII PERTINENTE PRIVIND NECESITATEA PROMOVĂRII ŞI DEZVOLTĂRII TURISMULUI ÎN ORAŞUL MIOVENI



- **Istoria**
- **Tradiţia**
- **Relieful şi clima subcarpatică - valorile terapeutice pentru sănătate**
- **Uzina Dacia – motorul dezvoltării oraşului pentru următorii 100 de ani**
- **IRNE**
- **Dezvoltarea impetuoasă de la satul Colibaşi la oraşul Mioveni**
- **Părinţii dezvoltării în perioada celor 26 ani: de la fostul primar Costescu până la actualul primar Ion Georgescu**
- **Etapele de dezvoltare pe cicluri administrative**
- **Planul propus în mandatul 2016-2020**

Într-unul din numerele din cursul acestui an, Asociaţia Profesională de Turism Argeş, în cuprinsul a două pagini, prezenta titlul: „Mioveni, oraş frumos... şi călare... şi pe jos”. Sigur că se făcea o „analogie” cu privire la „starea existenţială şi de dezvoltare a acestui oraş”, ca urmare a existenţei celui mai mare colos automobilistic din România, reprezentat de Uzina Dacia, la care România şi-a adus o contribuţie importantă în decursul celor aproape 50 ani de existenţă. Sigur că la întocmirea acestei „ministrategii de dezvoltare a oraşului automobiliştilor”, a stat monografia oraşului Mioveni, iar din cuprinsul ei, am reţinut „Cuvântul înainte” al primarului Ion Georgescu, întocmită în anul 2009. Sigur că acest cuvânt înainte, m-a determinat să cred că intenţia sau intenţiile „vigurosului primar” care în afară de activitatea adminsitrativă în cadrul oraşului, mai are şi o activitate politică, cred că cea mai importantă, cea de „secretar al organizaţiei judeţene” a celui mai mare partid politic din România. Din acest cuvânt înainte, putem trage concluzia cu privire la importanţa pe care primarul Georgescu o dă atât dezvoltării ulterioare a modernităţii oraşului, în paralel cu promovarea tradiţiilor milenare a fostei comune Colibaşi, care stă la baza înfiinţării în 1989 a oraşului Mioveni şi declararea sa ca oraş. Din cuprinsul acestui „cuvânt înainte” se poate observa cu certitudine faptul că domnia sa este un adevărat social democrat, având în vedere câteva cuvinte cu privire la oamenii simpli, cu privire la „latura muncitorească”, componentă esenţială a celor 15-20 mii de angajaţi care lucrează la marea Uzină Dacia. Bazându-ne pe aceste elemente, suntem convinşi că domnul primar Ion Georgescu, în discuţiile şi propunerile făcute Consiliului Local, va avea în vedere şi câteva din obiectivele propuse pentru promovarea turismului şi transformarea oraşului Mioveni într-un „oraş turistic declarat”, cum de altfel, în ultima vreme a apărut într-o serie de oraşe din Transilvania. De aceea, dacă în Transilvania se poate, de ce nu şi în Muntenia şi Moldova, fostele provincii dacice, nu se poate? Sigur că Monografia oraşului Mioveni rerpezintă trecutul, prin „rezumatul documentelor şi inscripţiilor deosebit de bogate prezentate de către profesor Mihai M. Robea” în cuprinsul celor peste 20 de pagini din Monografie. În schimb, următoarea legislatură 2016-2020, reprezintă pentru domnul primar Ion Georgescu, un „modus vivendis” de dezvoltare a vieţii spirituale arhitecturale şi socială a oraşului Mioveni. De aceea, vom prezenta succint câteva consideraţiuni privind transformarea turistică a oraşului Mioveni. Că domnul primar georgescu va înţelege repede această promovare, este o altă problemă.

De ce este necesară promovarea turismului în oraşul Mioveni?

• Oraşul Mioveni are o vechime de 26 de ani, fiind cel mai tânăr oraş declarat la sfârşitul perioadei de dezvoltare impetuoasă a unei epoci. În acest context, putem spune că oraşul Mioveni are 2 perioade: perioada 1989-2008 şi 2008-2016, perioadă în care Ion Georgescu a fost ales ca primar şi care a reprezentat cea mai prolifică perioadă de dezvoltare a oraşului Mioveni. În această perioadă, Miovenii reprezintă altceva în peisajul modernităţii oraşului, fiind fără îndoială, cel mai curat oraş din România şi oraşul cu cel mai alert ritm de dezvoltare a construcţiilor edilitare. Dacă până în 2008, Mioveni era reprezentat doar de suprafaţa fostei comune Colibaşi şi satul Mioveni, începând cu acest an, oraşul s-a triplat ca suprafaţă orăşenească, depăşind linia ferată care merge către IRNE, în latura de Sud, iar în latura de Vest, a depăşit calea ferată Goleşti-Câmpulung, ajungând până la Şoseaua Naţională Piteşti-Câmpulung.

• Ce a făcut până în prezent edilul oraşului şi consiliile locale?

- Construcţia celei mai mari şi impozante catedrale din oraşele de talia Mioveniului;
- Mărirea oraşului prin construcţia câtorva obiective de referinţă,



unele aflate în lucru: Bazinul de înnot pentru copii, Sala Sporturilor, punctul de informaţii turistice aflat pe o arteră principală la intrarea în oraş, transformarea parcurilor în adevărate grădini de agrement, construcţia Centrului Cultural modern, înfiinţarea unei poliţii comunitare eficiente, modernizarea tuturor şcolilor şi a instituţiilor de sănătate publică în care este inclus şi noul spital modern al oraşului.

- Modernizarea spaţiului din faţa Casei Sindicatelor în care un loc important îl ocupă Monumentul Eroilor care în decursul celor două conflagraţii şi-au dat viaţa pentru independenţa ţării.
- Construcţia celor două poduri care fac legătura rapidă între Şoseaua naţională şi Centrul oraşului. Construcţia şi modernizarea celor două magistrale de transport auto care deservesc Uzina Colibaşi şi IRNE.
- Modernizarea vechilor blocuri. Prin întreaga sa activitate, oraşul Mioveni a devenit un punct de "reflexie economică" din partea unor numeroşi oameni de afaceri şi din partea unor ţări îndepărtate de Mioveni, precum: China, Japonia, India, Republica Moldova, Bulgaria, şi chiar Rusia. Sigur că am putea nominaliza mult mai multe obiective, numai că spaţiul nu permite acest lucru.

• Ce-i propunem să facă domnului primar?

- În primul rând, având în vedere că un oraş fără gară şi transport CFR nu este oraş, îi sugerăm ca în Mioveni, în apropiere de Centrul de informare turistică, de bazin şi Sala Polivalentă, la terminarea liniei ferate care merge la depozitul de piese ale uzinei, folosind aceleaşi şine de cale ferată, să construiască o cochetă gară, iar în consecinţă, de 2 ori pe săptămână, Miovenii să fie legat de Franţa, prin Paris şi oraşul francez unde se află firma mamă Renault. Acest obiectiv are la bază legăturile dintre cetăţenii oraşului Mioveni şi chiar din alte oraşe din sudul României, care vor dori să facă excursii în oraşul automobiliştilor unde se află Uzina Renault. Cum va fi gara? Urmează detalierea proiectului.
- Sprijinirea unor investitori privind mărirea capacităţii de cazare şi aleminetaţie publică prin construcţia unor pensiuni şi minihoteluri de capacităţi între 40-60 locuri, în care să fie cazaţi turişti din vestul Europei, majoritatea fiind francezi.
- Construcţia unui muzeu al automobilului român Dacia.
- Sprijinirea unui investitor care să dezvolte un restaurant cu specific românesc gen "nuntă românească la Mioveni".
- Organizarea anuală a sărbătorii tradiţionale româneşti "Ignatul la argeşeni".
- Organizarea unor cursuri şcolare prin înfiinţarea unei asociaţii "Micul bucătar". Prin această activitate, se promovează arta culinară românească, bogată în câteva mii de reţete.
- Înfiinţarea unui centru cu cca. 30-50 locuri pentru copii super dotaţi cărora Consiliul local să le asigure condiţii de dezvoltare a aptitudinilor ştiinţifice şi culturale.
- Înfiinţarea unui cazinou.
- În cadrul Centrului Cultural, să se iniţieze conferinţe săptămânale pe teme actuale în care să fie invitaţi mari personalităţi ale politicii şi culturii româneşti, ale Academiei Române.

Sigur că este posibil, ca în cadrul discuţiei de adâncirea problemelor promovării turistice, să apară şi alte propuneri, iar una dintre ele, trebuie să fie materializată prin sprijinirea participării Centrului de informaţii turistice la Târgurile de turism de la Bucureşti, organizate de Ministerul Turismului şi de ANAT. Pentru acest lucru, este necesară apariţia unei reviste de promovare a turismului local, intitulată „Mioveniul turistic" sub coordonarea Centrului de Informaţii Tursitice şi cu sprijinul pensiunilor şi unităţilor de alimentaţie publică din Mioveni şi localităţile adiacente. Datorită acestui lucru, considerăm necesar ca domnul primar să iniţieze semestrial o sesiune extraordinară a Consiliului local, dedicată „problemelor dezvoltării turistice în oraşul Mioveni".

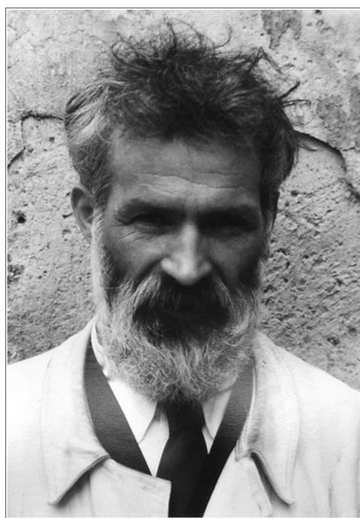
D. BOŢILĂ-PREŞEDINTELE ASOCIAŢIEI PROFESIONALE DE TURISM ARGEŞEAN

„CUMINȚENIA PĂMÂNTULUI“ – ESTE DOAR O STATUIE. DE EA PROFITĂ UN OM .....ŞI NU UN BRÂNCUŞI

Nu ştim cine are interes să vândă opera de artă a lui Brâncuşi purtând o denumire „sterilă”, „cuminţenia pământului”. Cert este că această „operă cuminte” care a stat la „naftalină”, multe zeci de ani, este prea scumpă pentru România deşi este doar un obiect de artă. De aceea trebuie să amintim cititorilor o zicală în istoria filozofiei „ARTĂ CU TENDINŢĂ”. Sigur că nu-i negăm sau renegăm opera lui Brâncuşi care a fost de departe ca foarte mulţi români „un mare cioplitor în lemn”, una devărat ţăran de la Hobiţa. Numai că şi Brâncuşi s-ar ridica din mormânt când, după aproape 100 de ani, un oarecare stră-stră-nepot doreşte să se îmbogăţească pe seama celor 20 milioane de români bătuţi de soarta vremurilor anului 2016, când „iubita ţară a lui Brâncuşi” a ajuns colonia marilor puteri europene. Aceşti români obidiţi, rămaşi fără ţară, obligaţi să se prostituеze sub diferite forme, ajunşi servitorii Europei, datorită unor politicieni hapsâni şi trădători de ţară, sunt îndemnaţi de către un guvern condus de un „unguro-francez” să cumpere un obiect de artă necesar unui viitor muzeu care va ajunge să fie vândut, datorită privatizării fără cap, pe sume derizorii. Se pune problema unde vor ajunge cele zece millioane de euro cerute şi acceptate de Guvernul Cioloş, de un stră-stră....fără discuţie nu la Banca Naţională. Pentru că şi aceasta nu mai este a naţiunii române datorită unui bandit de guvernator cu nume românesc, care joacă moneda naţională cum i se ordonă de marea masonerie interaţională. Această sumă va fi depozitată într-una din băncile celor 15 state fondatoare ale UE care a cotropit şi distrus naţiunea română. sigur că Brâncuşi nu a luptat cu arma în mână în cele 2 conflagraţii mondiale pentru că „bătrânul cioplitor” a stat bine-merci la Paris, nefăcând foamea şi nici nu a suferit în închisorile Staliniste. Mulţi vor spune şi mă vor critica că nu am habar de artă. Poate că este adevărat, numai că trebuie să se înţeleagă că arta nu se poate face fără mâncare, ori uitându-se la o operă, ochilor le este foame. Ori la noi românii, majoritatea cu o pensie de 400 lei lunar sau cu un ajutor de cairca 100 lei de persoană suntem doar cel puţin muritori de foame. Pentru a scăpa de acest „flagel” care pândeşte lumea, ne înghesuim la „casa pensionarilor Omenia”, să primeşti zilnic 2 pâini de câte 300 de grame. Oare nu se cunoaşte la Bruxelle, la Berlin, la Londra sau la Washington că, în România, ţară producătoare de: aur, petrol gaze, electricitate, fiind şi „grânarul Europei”, coşul zilnic de existeţă este de doar 300 lei de persoană lunar?

Prostia sau naivitatea românilor întrece orice limită, de ea beneficiază cele 15 state fondatoare UE.

Da. Vreau să cumpăr, şi să rămână la Muzeul Naţional atunci când vom avea şi noi românii un salariu pe care îl au cetăţenii din ţările cotropitoare din Vest care au minim 1500 de euro. Oare am greşit? Nu. Aceasta nu se va întâmpla niciodată datorită faptului că suntem conduşi centralizat în mod „stalinist” prin aşa zise „directive europene”. Cine sunt cei care ne impun? Sunt ţările majoritar de origină germană. Nu le ştiţi? este vorba de Polonia, ţările Baltice, Cehia, Austro-Ungaria, Elveţia, Benelux? Oare au uitat românii de războaiele dintre Franţa şi Germania din ultimii 150 de ani când Germania a dorit o nouă împărţire a lumii, generând Holocaustul? Oare au uitat românii îndemnul lui Hitler





„Germania, Germania peste tot?”. Se pare că în prezent, datorită lipsei de acţiune a clasei politice mondiale, s-a schimbat dictonul prin „America, America peste tot” şi toate acestea în condiţiile în care „România aur poartă....noi cerşim din poartă-n poartă”. Unde este demnitatea noastră? Unde sunt jertfele de sânge încă de la începutul formării statului dac, de la Burebista şi Decebal şi continuînd cu Mircea, Ştefan cel Mare sau răscoalele ţărăneşti din Transilvania? aproape că m-am supărat. M-am supărat pe Iliescu în primii ani că nu a ţinut cu putere sloganul din 1990 „nu ne vindem ţara”. M-am supărat pe foştii fesenişti din 22 Decembrie 1989, în frunte cu Doinea Cornea, Coposu, şi ceilalţi „aşa zişi dizidenţi”, care prin poziţia lor „poate prea pro-americană” şi cu sprijinul celor fugiţi peste hotare, cărora nu le-a plăcut suferinţa pentru refacerea României după război, venind repede repede cum spune românul „la plăcinte înainte, iar la război înapoi”. M-am supărat pe ramura ţărănistă a lui Raţiu dar şi pe latura liberală a lui Câmpanu şi Ionecu Chintus. M-am supărat pe „socialistul Năstase” care, prin modificarea Constituţiei în 2003 respectiv art. 135 pct. G, a transformat România într-o colonie a marilor state Europene. M-am supărat pe nenorocitul de Patriciu şi care ar trebui la toate bisericile să fie promovat blestemul românesc „să nu-i putrezească oarele”, datorită faptului că ne-a vândut cea mai importantă bogăţie a statului, petrolul, cel care pune în mişcare economia şi dezvoltarea. M-am supărat pe Traian Băsescu şi el un vânzător de ţară prin aşa numită „ Axa”-Washington, Londra, Bucureşti, trecând peste Berlin. M-am supărat pe „democratul Boc” şi „părţurile sale” reprezentate de Videanu, Berceanu, Falcă de la Arad şi cealaltă liotă de îmbogăţiţi. M-am supărat definitiv şi irevocabil de conducerea sub orice critică a actualului preşedinte cu minte de primar de comună mică. Nu în ultimul rând m-am supărat pe „gaşca lui Cioloş, impusă cu forţa de preşedintele neamţ Iohannis” care a transformat România în „dictatura de tip Iohannis”.

De ce nu vrem statuia acum ?

Cum să vreau o statuie acum din care să plătescă statul milioane de euro când 40.000 de muncitori mineri de la combinatul turceni de pe valea jiului sunt daţi afară rămânând fără un loc de muncă. Motivul? să fie obligaţi să muncescă în Vest, să depopuleze România, în locul lor pe teritoriul ţării să se disloce populaţii din Orient şi Africa, pentru ca marile puteri ocidentale să nu aibă niciun oponent în aceste ţări. De aceea putem considera fără să greşim că trădarea început din interiorul ţării, de la uni membrii ai clasei politice a unor partide politice care se hrănesc cu bani de la marile concerne din Vest dominante în economia românescă. Oare de ce nicio firmă multinaţională majoritară în România, nu s-a obligat din profit să cumpere de la „stră-stră nepoţi”, statuia. Faptul că până în prezent s-a strâns de la cetăţeni doar 350.000 de euro, dovedeşte faptul că la ora actuală, România are probleme mult mai grave decât cumpărarea unei statui. Oare preşedintele Iohannis şi „lordul Cioloş” nu cunosc efortul prin care România este obligată să crească cheltuielile de apărare, de la 1,3% din PIB la 2%, ceea ce reprezintă mâncarea de la gura copiilor români. Şi toate acestea pentru ca iubita noastră Americă să domine viitoarele bogăţii incomensurabile ale Rusiei. Acestea sunt motivele pentru care românii nu se înghesuie să-i îmbogăţească pe stră-stră nepoţii lui Brîncuşi. Dar despre opera lui Brâncuşi vom mai vorbi. Aceasta în condiţiile în care, la Piteşti, un cadru militar, în 1983 a făcut o copie a lucrării lui Brâncuşi “ Poarta Sărutului” şi faţă de care actualul “don primar Ionică” a pus în faţă locul unde se strâng gunoaiele. Halal conducere piteşteană. Halal popor român care are conducători cu minte de porumbel.

DUMITRU CÂRCENI

MEŞAJUL UNUI „MURITOR ROMÂN“ CĂTRE „NEMURITOAREA“ ALINA GORGHIU ŞI „STRIGOIUL“ VASILE BLAGA

(urmare din pagina 1)

Ți-am atras atenția public, acestui mare eveniment din istoria zbuciumată a acestui popor, pentru că, eşti fără voința ta, născută în „Cetatea Basarabilor”, prima capitală a României pe care dumneata, cu dezonoarea o reprezinți alături de „Buldogul” Blaga. Că o fi bine sau rău, că îți atrag atenția în condițiile când sprijini „zelos” curentul anti românesc. Prin poziția publică sprijini deschis politica de emigrație a cetățenilor români, de sprijinire cu orice risc a economiei de piață în România, care 95% este în favoarea marelui capital occidental şi în defavoarea capitalului autohton românesc. Îți amintesc doamnă „fetiță fără minte”, că în cei doi ani de conflagrație, 1916-1918, pe câmpurile de bătălie pentru apărarea Bucureştiului pe Râul Argeş şi Olt, dar şi în bătăliile de la Mărăşti, Mărăşeşti şi Oituz, în primele luni au murit peste 300 mii bravi soldați, foşti țărani din comunele din Nordul județului Argeş şi Dâmbovița. Şi tu taci. Oare de ce? Eşti alături de un guvern impus de la Bruxelles la indicația domnului preşedinte Iohannis, care scoate castanele din foc cu mâna ta, dragă Alina! Şi tu taci. Taci când ungurofilul Cioloş se face că nu ştie să încaseze ceea ce se numeşte fonduri Europene, care nu reprezintă altceva decât mituirea românilor în condițiile când prin „Directive de la Bruxelles” am devenit doar o colonie de desfacere a unor mărfuri provenite din țări aflate sub influența Germaniei. Vrei să-ți amintesc şi poate că-mi şi răspunzi? Austria a luat petrolul prin trădarea unui liberal, pe numele său Patriciu, dar şi o parte din gaze. Cehia ne-a luat curentul şi îl vinde discrețional cu spijinul





Guvernului Cioloş. Polonia ne bagă pe gât cărbunele, în condițiile când în Valea Jiului sunt peste 100 mii mineri juritori de foame, ajunşi pe drumuri, după închiderea unor mine şi intrarea în faliment a Complexului energetic Turceni. Şi aceasta dacă ar fi doar atât. Şi tu taci, Alina. În condițiile când tace şi actualul preşedinte căruia românii cu voie sau fără voie, i-au dat votul în alegerile din 2014. Te faci că nu vezi, Alina, cum domnul preşedinte Iohannis face cheltuieli exorbitante cumpărând un avion foarte scump pentru preşedinție, şi de ce nu, pentru a satisface dorințele „plimbăcioase” a soției domniei sale care preferă singurătatea la Sibiu. Ai pus umărul alături de preşedinte, instaurând o dictatură a procurorilor mizând pe sloganul „corupția ucide”. Sigur că procurorii au dreptate până la un punct, în condițiile în care statul român pe care şi tu îl coordonezi, nu face niciun gest pentru sprijinirea capitalului autohton. Mă opresc aici, datorită faptului că spațiul nu ne permite, dar sunt convins că ar trebui să-ți crape obrazul de ruşine, că eştii fiica unui neam de români argeşeni de la Curtea de Argeş, care l-a dat pe Neagoe Basarab, pe Radu Negru Vodă şi unde se află mormintele celor doi mari regi din istoria României. Aceştia deşi au fost nemți, iar unul dintre ei, aşa cum a spus, „când am păşit pe pământ românesc, am devenit român”. Şi aşa a făcut. Dar tu, Alina, din ce neam te tragi? Poate ai curajul şi îndrăzneala să răspunzi public la aceste acuzații făcute de, un muritor argeşean îngrijorat de politica păguboasă a statului român...

GARA PITEŞTI... O GARĂ FĂRĂ TRENURI... DAR SCUMP CONSTRUITĂ

Municipiul Piteşti este unul dintre cele mai mari oraşe municipiu din sudul României, datând de peste 700 ani. Numai că, acest municipiu trăieşte o dramă economică gravă datorită faptului că în Gara Piteşti nu mai vezi niciun tren de marfă, de parcă gara ar fi moartă. Deşi a beneficiat de construcția primei căi ferate în anul 1872, având importanța unui „nod de cale ferată" prin care se tranzitau uriaşe cantități de mărfuri, în prezent, Gara Piteşti „maiestuoasă" ca şi construcție, este o cale de transport moartă. Foarte puține trenuri circulă prin Gara Piteşti. În aceste condiții, deşi a costat aproape 35 mil euro, acestei impunătoare construcții „tip gară", lipsindu-i utilitățile necesare unei gări. Peroanele sunt aproape moarte, fără oameni. Fără un restaurant, fără bancomate, fără puncte de informații turistice, fără un chioşc de ziare sau suveniruri, Gara Piteşti reprezintă doar bani cheltuiți şi pierderi mari Ministerului Transportului şi fiecăruia dintre contribuabilii români. Vechea gară care a funcționat timp de 144 ani, probabil aducând venituri importante statului, în dispreț față de Legea 422 a monumentelor istorice, a fost distrusă, de parcă nu ar fi existat în istorie. Mai mult, Compania CFR, nici cel puțin nu s-a obosit să pună o placă din care să reiasă că pe acest loc a existat un monument istoric trecut în lista obiectelor de patrimoniu şi demolat doar prin „pixul" Ministerului Culturii şi a Direcției Județene de Culte şi patrimoniu. Prin această distrugere a vechii gări, generațiile viitoare şi locuitorii argeşeni, nu vor mai şti niciodată că prin fosta gară au trecut şi probabil au băut un ceai sau o cafea personalități importante ale istoriei Europene. Amintim în acest sens, pe generalul Manchester, conducătorul armatelor germane de pe frontul din Muntenia, care deşi în război, şi-a găsit timp în 1916, să vină la Mânăstirea Curtea de Argeş şi să semneze în cartea de onoare care este ținută ascunsă de ochii turiştilor de Înalt Prea Sfințitul Episcop Calinic. Tot prin această gară a trecut ani de-a rândul Mareşalul Antonescu în timpul cât a fost comandantul diviziei III Infanterie, cu sediul în Piteşti, aşa cum este precizat pe zidul „Casei Florescu" într-o placă comemorativă. Sigur că pe aici au trecut deseori membrii importanți ai Partidului Liberal, reprezentați de Brătianu, dar şi personalități politice precum: Iuliu Maniu, Ion Mihalache. Tot în această gară încărcată de istorie, au trecut şi s-au oprit trenurile regale mortuare care au dus pe cei doi regi ai României la cripta din Mânăstirea Curtea de Argeş. În prezent, această linie de cale ferată, ca monument istoric, din neglijența conducerii SNCFR, a Direcției Regionale Craiova şi implicit Secțiilor L1 şi L2 din gara Piteşti, manifestă un dezinteres față de un patrimoniu important al istoriei neamului românesc. Un oarecare inginer, pe numele său Marinescu, s-a împroprietărit cu un canton de la Măniceşti, şi cu o suprafață de aproape 1000 m din domeniul statului, având girul Parchetului de la Curtea de Argeş şi a Parchetului de la Craiova. Este de neânțeles motivul pentru care Ministerul Culturii a închis ochii dând aprobare de demolare a vechii gări căreia arhitecții aveau soluții pentru a fi încastrată în actuala gară. Sau poate că Primăria Piteşti ar fi trebuit ca în interiorul gării să rămână pentru generațiile viitoare aspecte din existența fostei gări.





Oare noua gară de la Piteşti a reprezentat doar o afacere?

Răspunsul este simplu. Suprafața mare de teren - domeniul statului, a reprezentat pentru Primăria Piteşti, un miros de afacere imobiliară şi veți vedea în următorii ani, când acolo, în imediata apropiere a fostului spațiu de la gară, cei care au afaceri imobiliare vor profita de incompetența autorităților locale. De fapt, actualele linii de cale ferată sunt mai scurte cu aproape jumătate, iar fostele magazii de depozitare a mărfurilor au fost rase. Gara Piteşti a rămas doar locul în care mai circulă doar ocazional unele trenuri numite în prezent "REGIO", iar vechile gări de la Piteşti la Curtea de Argeş, stau într-o jalnică degradare, instalațiile electrice de semnalizare fiind distruse. Deşi Parchetul şi Poliția Argeşeană au fost sesizate în repetate rânduri, influența politică şi a marii mafii mondiale a fost mai puternică decât instituțiile statului român. Paguba făcută patrimoniului statului român în gările Piteşti şi Curtea de Argeş sunt imense şi persoanele plătite să răspundă de acest patrimoniu au "orbul găinilor", la fel ca şi autoritățile publice de coerciție, Parchetul şi poliția. Poate pe mulți îi doare sufletul atunci când cele două vagoane elegante care circulă doar cu câteva persoane, de la Goleşti la Curtea de Argeş, datorită faptului că nu există o planificare necesară publicului şi a navetiştilor, trenurile fiind puse la ore care favorizează doar transportul cu maxi-taxi. Sigur că există şi o motivație ascunsă cu privire la distrugerea transportului pe CFR. Acest mijloc sigur şi economic de transport, putea fi controlat iar în condițiile de transport auto, 300% din transportul de mărfuri reprezintă evaziune fiscală. La CFR, evaziunea este zero, datorită faptului că circulația vagoanelor era strict monitorizată. De aceea, credem că este necesar ca autoritățile statului, campanie electorală care va începe în toamnă, să pună pe tapet ca o prioritate, în vederea opririi evaziunii fiscale, eficializarea transportului pe CFR, iar gările care au fost cântate şi de poeți, precum "trenule maşină mică... unde-l duci pe Ionică", sau melodia "În gară la Leordeni", sau parodia artistică "Tanța şi Costel", să capete importanța cuvenită, aşa cum au avut-o timp de peste 100 ani.

DUMITRU CÂRCENI

AVEM O CONSTITUŢIE BUNĂ... TREBUIE DOAR SĂ O RESPECTĂM, ŞI CHIAR MAI BUNĂ DECÂT CONSTITUŢIA FRANŢEI

Foarte des, în paginile ziarului, au apărut multiple materiale care apără prevederile Constituției din 1991, criticând vehement art. 135 pct. g şi art. 148 din Constituția votată în anul 2003. Fără nicio îndoială, nicio constituție din lume nu este perfectă şi trebuie să țină cont de unele modificări de esență intervenite în interiorul structurii unui stat, fără ca această modificare să nu afecteze esența statului de drept. Această esență se referă la: suveranitate, independență, unitară, națională, pluralitatea politică a statului şi simbolurile naționale, terminând cu limba oficială. Întâmplător, am găsit la chioşcuri Constituția Franței din 03 iunie 1958, la doar 10-12 ani de la terminarea celui de-al doilea război mondial. Curios din fire, am comparat cele două constituții, cea făcută de eminentul jurist în drept constituțional, Antonio Iorgovan, în 1991 şi modificările făcute în anul 2003 la presiunea obedientă făcută asupra Guvernului şi Parlamentului României în anul 2003. Sincer să fiu, destul de îndoielnic, am răsfoit pentru prima oară, Legea fundamentală a statului francez, trăgând câteva concluzii personale deosebit de importante, ca analist politic, istoric, şi de ce nu, chiar în calitate de cetățean care mai şi citeşte. Drept urmare, prezint opiniei publice o paralelă între constituția actuală a României comparativ cu constituția Franței, de unde maestrul avocat Iorgovan s-a inspirat împreună cu Comisia de editare a Constituției României.

La baza Constituţiei Franceze stă „dictatura prezidenţială"

Constituția franceză începe cu un preambul în care se invocă „ataşamentul solemn față de drepturile omului şi principiile suveranității naționale statuate de declarația din 1789 a revoluției franceze", dar şi de câteva elemente şi modificări ale constituției din 1946 şi 2004. Încă din faşă, putem trage concluzia, fără să se supere conducerea Franței, că Franța încă îşi mai păstrează „puterea colonială" prin păstrarea noțiunii constituționale „teritoriilor de peste mări". În continuarea preambulului, îşi manifestă ataşamentul, probabil verbal, privind idealul Revoluției din 1789 „egalitate, fraternitate, libertate". Dacă analizăm în amănunt cele 89 de articole ale Constituției care trebuia să se termine cu revizuirea. În schimb, se introduce un capitol intitulat „Cartea mediului înconjurător din 2004". Drept să spun, nu ştiu care au fost elementele care au constituit determinante să se adauge după revizuire o completare cu privire la mediul înconjurător. Apoi, urmează preambulul constituției din 27 octombrie 1946 pe care, aşa cum este prezentată, nu se cunoaşte sau se detaliază prea scolastic, unele prevederi uneori grave din punct de vedere juridic. Amintim în acest sens, punctul 14 din Declarația din 1946 prin care Franța se obligă „să nu întreprindă niciun război în scopuri de cucerire şi să nu folosească niciodată forța împotriva libertății vreunui popor". După aceea, la pct. 15, Constituția se dezice de declarația drepturilor omului din 26 august 1789, introducând acest punct 15, „sub rezerva reciprocității, Franța consimte la limitările de suveranitate necesare organizării şi apărării păcii". Să te cruceşti. Cum Franța îşi arogă nişte drepturi de pacificare a unor teritorii prin forță militară şi nu prin „forța dreptului". Mai mult decât atât, prin constituție, Franța îşi rezervă dreptul „să conducă popoarele a căror sarcină şi-a asumat-o către libertatea de a se administra singure şi de a-şi gestiona în mod democratic propriile afaceri". Destul de ambiguă şi de neânțeles, Consituția Franței până la acest moment. Sigur că din punct de vedere al principiilor de drept, doar cele 89 de articole la începutul constituției sunt esențiale, contribuind la statuarea Franței ca un stat de democrație cu toate elemente ambigue prin care i se arogă preşedintelui atribuțiuni prezidențiale şi chiar superprezidențiale. În aceste condiții, tragem concluzia că în Franța este o dictatură mai mare decât în fostul sistem comunist, dacă citim cu atenție toate paragrafele din legea fundamentală. Mai mult decât atât, rolul Parlamentului din Titlul IV este ambiguu prin faptul că nu se statuează clar cine este şi cu ce se ocupă Parlamentul. În aceste condiții, acest Parlament francez votează doar legile controlând doar Guvernul, lăsând la latitudinea preşedintelui să hotărască totul. Preşedintele francez este aproape „un jandarm" care stabileşte ce să facă celelalte instituții ale statului. Sigur că nu îmi permit să critic dur Constituția unui stat. Am făcut această divagare cu privire la Constituția franceză, pentru a da tărie şi consistență faptului că cele stabilite în constituțiile din 1991 şi modalitatea cursivității actelor constituționale ale statului român, sunt superioare Constituției franceze. Şi iată de ce.



(continuare în pagina 10)

(urmare din pagina 9)

România are o constituţie absolut democratică în baza „Declaraţiei universale a drepturilor omului din 10 septembrie 1948“

Trecând la Titlul I- Statul român, art. 1, se dă cursivitate începutului actului consituţional care stabileşte irevocabil şi definitiv că „România este stat naţional, suveran şi indivizibil, unitar şi independent”, iar suveranitatea aparţine poporului român. Art. 3 stabileşte clar, „teritoriul României este ilanielabil” şi un lucur la fel de important, care ni se impune ilegal de UE, contrar Constituţiei care prevede: pe teritoriu statului român, nu pot fi strămutate sau colonizate populaţii străine. Referitor la acest paragraf, este de neânţeles „trădarea preşedintelui României”, care încălcând prevederile Constituţiei, s-a angajat împotriva voinţei populaţiei să primească emigranţi veniţi din Orientul Mijlociu ca urmare a intervenţiilor marilor puteri, printre care se numără şi Franţa. Sigur că Titlul I- Principii generale, prezintă foarte clar câteva drepturi esenţiale, încheind acest capitol cu simbolurile naţionale, care sunt: drapelul, imnul, stema şi limba oficială. De la început, trebuie să precizăm că este de o gravitate nemaiântâlnită în istorie, când, pe instituţiile publice ale statului român, alături de drapelul tricolor, sunt arborate nu drapelul UE care nu există legal, UE neavând la bază o constituţie, ci doar obedienţa clasei politice, a preşedintelui României Traian Băsescu din 2004-2014 şi continuatorul său, preşedintele Iohannis, au închis ochii şi închid în continuare ochii, la încălcarea acestor simboluri naţionale, deşi în 1994 s-a emis legea 75 care stabileşte sancţiuni prefecţilor şi şefilor instituţiilor statului român de la comună, oraş, care arborează alături de tricolor, steagul UE. Comisia care a editat constituţia din 1991 a făcut un lucru deosebit de important când a stabilit puncutal „drepturile, libertăţile şi îndatoririle fundamentale ale românilor”, indiferent de sex, religie, apartenenţă politică, statuând principiul „nimeni mai presus de lege”. Foarte clar se desfăşoară capitolul III- Indatoririle fundamentale, la care, la loc de cinste, este art.54 „fidelitatea faţă de ţară este sacră”. Aici, clasa politică reprezentată de partidele politice, conducerea Parlamentul, preşedintele României şi primul ministru, au încălcat şi încalcă grav acest principiu de fidelitate faţă de ţară şi naţiune, atunci când acceptă să primească imperativ „Directivele UE în toate domeniile de activitate”. Mai mult decât atât, la art. 55- Apărarea ţării, se stabileşte: cetăţenii au dreptul şi obligaţia să apere România. În aceste condiţii, credem că există o trădare a Constituţiei de la toate instituţiile fundamentale ale statului, începând cu „Curtea Constituţională, preşedintele României, primul ministru şi preşedinţii celor două Camere”. Urmează în Constituţia României, titlul III cap. I- Parlamentul. Foarte clar şi precis, legea fundamentală statuează. „Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român şi unica autoritate legiuitoare a ţării”. În aceste condiţii, este de neânţeles şi reprezintă o infracţiune, faptul că prim ministru şi guvernul său, îşi permit să emită ordonanţe de urgenţă pentru păcălirea parlamentului, pentru atingerea unor scopuri politice, indiferent din partea cărui partid provin. În constituţia noastră, faţă de constituţia franceză, sunt foarte detaliate aceste acte şi atribuţiuni ale Parlamentului, care emit legi organice şi legi ordinare. Un capitol important al Constituţiei române este reprezentat de cap. II- art. 80. Prin acest articol, Constituţia României se detaşează categoric de Constituţia franceză, unde preşedintele este un fel de „face tot”, iar în Constituţia României rolul preşedintelui este de a reprezenta statul român, urmată de celelalte atribuţiuni privind „garantarea independenţei naţionale, a unităţii şi integrităţii teritoriale a ţării”. Oare preşedinţii Traian Băsescu şi Iohannis, respectă acest articol 80? Părerea unanimă este că nu. Cu toată responsabilitatea sa, constituţia stabileşte că preşedintele este comandantul forţelor armate. Numai că, nu face nimic pentru îndeplinirea acestei atribuţiuni. Domnul preşedinte Iohannis s-a dus în teatrul de război în Afganistan împreună cu „doamna sa”, de parcă ar fi fost pe Bulevardul Magheru îmbrăcat într-o cămaşă albă. În aceleaşi condiţii, s-a dus şi la o mare aplicaţie militară, îmbrăcat în civil, când trebuia să se transpună în viaţa ostaşului de pe front şi nu al unui „preşedinte de bulevard”. În continuare, Constituţia României prezintă cap. VI- Autoritatea judecătorească, în care sunt clare rolul acestei autorităţi judecătoreşti, iar un loc important îl ocupă rolul Ministerul Public, respectiv al Parchetului.



Aici Constituţia este încălcată grav prin art. 131, când o parte din prevederile cu atribuţiunile unui Parchet, sunt încălcate de toate instituţiile statului, una dintre acestea fiind decizia greşită din anul 2006 când DNA-ul înfiinţat de Monica macovei, încălcând Constituţia, a rupt acest parchet în două, situând-ul deasupra legii, cu consecinţele cunoscute. O prevedere foaret gravă se află la art. 135- Economia, când obedienţa faţă de UE a atins paradoxul atunci când, Adrian Năstase, în anul 2003, când a iniţiat referendumul constituţional, a adăugat punctul g la art. 135, prin care diluează total articolul fundamental al constituţiei cu nr. 1, atunci când spune: „aplicarea politicilor de dezvoltare regională, în concordanţă cu obiectivele UE”. Cu alte cuvinte, Constituţia română se subordonează „intereselor obiectivelor UE”. Ori UE nu este o ţară. Este doar un acord încheiat pe durată determinată şi nu cât dăinuieşte naţiunea română. Această prevedere economică, este continuată cu titlul VI- Integrarea Euroatlantică, care la art. 148 precizează anticonstituţional: „aderarea României la tratatele constitutive ale UE, în scopul transferării unor atribuţiuni către instituţiile comunitare” şi fără să o „dăm la cotit”, această prevedere, intră în contradicţie cu art. 1 din legea fundamentală. Cu alte cuvinte, am acceptat nu noi, majoritatea poporului român, să spijinim interesele agresive ale unor state împotriva altor state. De aceea, majoritatea oamenilor nu pot înţelege ce caută armata română pe diverse teatre de război în lume, sau de pacificare. În condiţiile în care, în interiorul graniţelor fireşti ale României, nu ne pot apăra cele 48 de rachete de la Deveselu. Acestea, în condiţiile unei conflagraţii importante, din punct de vedere militar, vor fi distruse în primele 60 de minute de la lansare. În aceste condiţii, o agresiune rusească pe teritoriul României, dacă se va întâmpla, nicio forţă NATO nu o poate opri. În concluzie, în cazul unei conflagraţii, pe teritoriul României se va desfăşura un război nimicitor ale cărui consecinţe, actuala clasă politică şi membrii parlamentului nu fac nimic să apere populaţia de asemenea efecte. Nu întâmplător am lăsat ultima problemă importantă a Constituţiei României, care la Titlul V- Curtea Constituţională, la art. 142, statuează clar „Curtea Constituţională este garantul supremaţiei Constituţiei”. Atunci, ne întrebăm, cum garantează cei 9 judecători ai Curţii Constituţionale acest lucru? Deşi la art. 146 există prevederi clare, acestea transformă Curtea doar într-un arbitru, faţă de existenţa unor conflicte în interiorul instituţiilor statului. În aceste condiţii, judecătorii Curţii nu-şi îndeplinesc atributul fundamental pentru care au fost numiţi, acela de: „Curtea Constituţională este garantul supremaţiei Constituţiei”. Acesta este atributul principal al Curţii. Nu acela de a împăca „micile gâlceve politice dintre ministere, organele judiciare, între preşedintele României şi conflictul cu preşedinţii celor două Camere sau ai CSM”. Dacă există conflicte între acestea, este de o gravitate fără precedent şi doar Curtea Constituţională are obligaţia de stingere a acestor conflicte, urmând să judece dur şi la obiect conflictul, şi nu să-l lase „în coadă de peşte”, cum spune românul. Acestea sunt câteva consideraţiuni făcute, cum spune românul, „în goana calului jurnalist”, prin care dorim să dovedim că România are o Constituţie bună, făcută în spiritul bunei credinţe şi a dragostei faţă de România, iar cei care vor modificarea Constituţiei, nu vor altceva decât să modifice legea fundamentală în spiritul obedienţei faţă de marile puteri, respectiv faţă de conducerea UE care va produce în viitor daune intereselor naţionale ale României cu repercursiuni incomensurabile.

DUMITRU BOŢILĂ

Primarul Ionică... stop şi de la capăt

„A UDA“... „UDARE“... ESTE O MARE PROVOCARE

Uadtul străzilot şi stropitul spaţiilor verzi- două activităţi separate

Sigur este faptul că a fi primar de mare municipiu, cum este Piteştiul, este o mare provocare pentru domnul primar Ionică, acum la început de mandat. Aceasta în condițiile în care ai fost ale pe 5 iunie 2016, iar culmea ghinionului este că la sfârşitul lunii iunie încep căldurile şi la propriu, şi la figurat. „Căldură mare, mon' cher!" – ar spune veşnicul tânăr Caragiale. Au trecut alegerile şi pentru domnul proaspăt ales primar, Cornel Ionică, veşnic tânăr, dar probabil că fericirea va rămâne doar în colțul gurii. A trecut luna de miere şi odată cu căldurile vine şi „luna de fiere" sau mai bine zis, luna cu fierbânțeală mare, datorită caniculei care a venit puternic şi în Piteşti, neținând cont de faptul că domnul primar Ionică este prea ocupat pentru accesarea fondurilor Europene care la Piteşti întârzie să vină. Este adevărat că Primăria municipiului Piteşti are încadrați peste 1000 de angajați plătiți din banii publici, numai că şi bugetul este pe măsură. Venind căldură mare, ne-am gândit că în interiorul „urbei Piteştene", vor fi... fiind şi ceva nereguli privind cheltuirea banilor publici. de aceea, ziarul Reflector Argeşean „a tras cu puşca la plesneală", în locul în care nimeni nu se aştepta, nici chiar SC SALPITFLOR GREEN SA, societate aparținând Consiliului Local al Primăriei Piteşti.

Nume mare, SALPITFLOR GREEN, intrând în faţa ţevii „puştii jurnalistice"

În cursul lunii iunie şi începutul lunii iulie, când „te topeşti de căldură", iar între orele 22 seara şi 6 dimineața, către miezul nopții, la cântatul cocoşilor, un jurnalist s-a trezit, s-a urcat într-o maşină să vadă „lumea de noapte" a municipiului. Nu l-a interesat beții, petrecăreții sau îndrăgodtiții sub clar de lună, ci modul în care acționează societatea abilitată de Consiliul Local Piteşti, să facă două operațiuni importante în aceste zile de caniculă. Este vorba de udatul străzilor şi de stropitul spațiilor verzi, care după cum veți vedea, vor fi fiind două operațiuni total separate dar cu indici de consum separate, atât ca forță de muncă umană, cât şi ca utilaje precum şi consumul de benzină şi apă.

Primarul Ionică răspunde prompt

Am pus mâna pe telefon şi l-am contactat pe domnul primar, atenționându-l că deşi era căldură de crăpa şi piatra, nu am văzut nicio maşină să facă măcar pe Bulevardul principal din centrul Piteştiului, cel mai circulat, să fie vreun utilaj să spele asfaltul. Spunându-i păsul, am trimis şi un fax în care am detaliat solicitările către societatea care se ocupă de aceste două operațuni scurte dar foarte importante în cele două luni de caniculă. Aproape imediat, am primit telefon de la viceprimarul Zidaru, care probabil dumnealui se ocupă de această problemă, care ne-a contactat destul de rapid. Tot aşa de rapid, am primit răspunsul scris de la societatea Consiliului

S.C. Group Media Star Market S.R.L.
Ziarul „Reflector argeşean", ziar de atitudine, analize, investigații şi dezvăluiri
Strada Târgu din Vale nr. 23, Piteşti, jud. Argeş; CUI: 15770792
Tel: 0348/401072; Fax: 0348/401938; Mobil: 0741335962; 0748439276
Email:
Nr. 45 din 07.08 /2016

CĂTRE,
PRIMĂRIA PITEŞTI
ÎN ATENȚIA DOMNULUI PRIMAR

Conform Legii 544 privind accesul liber la informații, prin prezenta, vă rugăm respectuos ca o completare la faxul trimis de domnul viceprimar Zidaru, în legătură cu programul cisternelor de stropit în perioada de vară, rog precizați:

1. Care este numele firmei care a contractat cu Consiliul local Piteşti activitatea de udat şi alte activități, precum şi nr. de contract şi durata?
2. Care este cantitatea de carburant decontată conform contractului pentru fiecare cisternă?
3. Care este valoarae contractului pentru aceasta activitate?
4. Care sunt orele si zilele cand se efectueaza stropitul?
5. Dacă aecastă firmă efectuează şi măturatul străzilor şi numărul utilajelor şi orele de măturat.
6. Dacă această firmă efectuează cu muncitori măturarea manuală a străzilor şi ce număr de angajați are şi care este valoarea contractului pentru măturatul manual?
7. Care sunt datele de identificare a firmei conform Registrului agricol?
8. Mi-ați trimis în contract doar activitatea cisternelor de miercuri până vineri 05.08.2016. Vă rugăm a preciza dacă activitatea cisternelor se desfăşoară pe timp de 7 zile din 7 în cursul săptămânii sau doar 4 zile pe săptămână.

Facem precizarea că aceste informații ne sunt necesare pentru a urmări dacă utilajele încarcă nejustificat cantitatea de combustibil. Mai mult decât atât, vă rugăm a ne preciza dacă există o evidență privind ieşirea la udat sau măturat a acestor utilaje cu precizarea orelor de intrare şi a celor de ieşire şi cine este persoana care semnează foile de parcurs pentru confirmarea lucrărilor efectuate. Vă rugăm să ne dați cele mai corecte informații, întrucât există „suspiciuni" că această unitate contractantă face evaziune fiscală, falsuri, uz de fals şi abuz în serviciu privind contractul avut cu dvs. prin pontarea unor cantități de motorină şi benzină necesare efectuării operațiunilor de udat şi măturat.

Vă mulțumim cu respect, aşteptând răspunsul dvs. în termen optim!

DIRECTOR,
DUMITRU [illegible]

Local SalpitFlor Green, iar în răspunsul dat, am aflat că în municipiul Piteşti sunt 4 su 5 cisterne care de la ora 22 la 6 dimineața, execută operațiunea de spălat principalele artere şi udatul spațiilor verzi. Rog cititorul să rețină că sunt două operațiuni diferite şi insist să le enumăr: una este spălatul străzilor şi alta este udatul spațiilor verzi. Probabil că aici este şi buba sau, mai bine zis rana, prin care se scurg banii primăriei, în condițiile în care nu există o evidență strictă şi severă asupra consumului de benzină care se corelează cu consumul de apă. Se pare însă că societatea Consiliului local Piteşti, care are în fruntea sa, datorită multitudinilor activităților, un director general, pe numele său, Georgel Daniel-Dumitrache.

Unde dai... şi unde crapă...

Pe data de 29.07.2016, când „crăpau pietrele" de căldură şi „se înmuia asfaltul", am primit o depeşă de la SALPITFLOR GREEN (nu ştim de unde a luat acest nume), care ne comunica sec, numărul de maşini care participă sau execută această activitate deosebit de importantă pentru cetățenii municipiului Piteşti. Şi tot sec, altceva nimic, doar nişte numere de formații şi nişte străzi care trebuiau să execute cele două operațiuni. Întrucât s-a simțit din răspuns că este ceva nelalocul ei în desfăşurarea acestor activități, după cca. 12

(continuare în pagina 12)

(urmare din pagina 11)

zile de „gândire şi analiză profundă”, domnul director general Dumitrache, are amabilitatea şi trimite un elegant delegat în persoana unei doamne, pentru a ni se înmâna răspunsul şi a primi confirmarea de primire. Citind cu atenție răspunsul înregistrat cu nr. 15397/12.08.2016, jurnalistului i-a venit ideea, pentru că răspunsul era evaziv şi nu la obiect, să-i dea subtitlul: Unde dai... şi unde crapă... Răspunsul făcea o poezie de „adormit boschetarii” ca să nu fie udați de apa lansată de cele 4 cisterne. Pentru că veni vorba, în nopțile când umblam ca „orbeții pe străzi”, nu prea ne-am întâlnit cu cisterne să ude străzile şi să stropească spațiile verzi. datorită acestui lucru, am divagat atunci când am „băgat în ecuația udatului” pe boschetari. Câteva zile la rând am văzut doar sporadic o cisternă care stropea spațiile verzi de la marginea bulevardului care merge de la Petrochimie până la Bascov. De spălat străzile nici nu putea fi vorba, deşi în adresa cu pricina, este precizat spălatul străzilor. În rest, domnul director general şi şeful serviciului Salubritate care semnează adresa dorm liniştiți. Aceasta în condițiile în care, probabil ar fi trebuit ca în condica de prezență să-şi treacă şi nişte ore de noapte care se plătesc dublu. Dar domnul directzor, fiind prea mare şi cu foarte multe probleme de curățenie a Piteştiului, nu are timp să vadă ce se întâmplă noaptea. Tot în răspunsul cu pricina, se precizează că udatul se face în perioada 22-6 dimineața, iar pentru măturatul străzilor care se face atât manual cât şi mecanic, sunt încadrați 170 de lucrători, pe 3 schimburi. Aceasta înseamnă 60 muncitori pe tură. Numai că, trecând în goana maşinii, după ora 1 noaptea, dacă am văzut 2-3 echipaje în diverse porțiuni ale municipiului care erau angrenați cu utilajele la măturat. De măturat mecanic nici nu poate fi vorba. Abea către ora 6 dimineața, vin către ADP, câte un ciopor de măturători, unii care vin, alții care pleacă pe strada unde se află ADP. Câți sunt prezenți şi cu ce se ocupă, probabil doar şefii de echipă ştiu. Răspunsul evaziv dat de societatea SALPITFLOR purtând semnătura directorului general, nu pun degetul pe rană privind cantitățile de apă consumată la spălarea străzilor cu cisterna, dar şi mai important este cantitatea de motorină sau benzină consumată pe timpul desfăşurării activității. Iar în sunsidiar, care este valoarea cheltuielilor pe acre Primăria Piteşti o face din bugetul local, bani pe care îi transferă în contul SC SALPITFLOR GREEN SA. Având în vedere că 79% din acțiuni este al Consiliului local Piteşti şi doar 21% reprezintă cota acestei societății prestatoare de servicii. Cum s-au stabilit aceste cote şi ce reprezintă ele, adresa nu face nicio trimitere, ci doar o scurtă enumerare asupra faptului că la închiderea programului, foile de parcurs sunt înregistrate în FAZ, în care sunt trecute distanța parcursă în km, orele funcționare motor şi cantitatea de combustibil alimentată. Mai face trimitere adresa şi la confirmarea de către sistemul de monitorizare prin GPS, asupra locului unde se află utilajele, dar credem nu şi cantitatea de combustibil alimentată. Prea multe vorbe nu fac doi bani. Am rugat-o pe amabila doamnă, delegată a societății, să refacă răspunsul dat şi să precizeze punctele din solicitare conform Legii 544. Aceasta în condițiile în care ne-ar părea rău să asistăm la nivelul Primăriei Piteşti la vreo neregulă gravă privind cheltuirea banului public pentru apa şi benzina consumate şi alte aspecte care pot deveni penale. Dacă nu s-a făcut ceea ce am sesizat, măcar de acum, până la 15 septembrie când se mai pot spăla şi uda străzile şi spațiile verzi, să se facă acum legal, în ceasul al 12-lea. De aceea, credem că domnul primar Ionică trebuie să se conformeze aşa cum este în supratitlu.

D. BOȚILĂ

S.C. SALPITFLOR GREEN S.A.
Str. Lotrului nr.1, etaj 1, Piteşti, Argeş
Capital social : **1.980.090 lei**
CUI: **RO 27393335**
Nr. Inreg. Reg. Com.: **J03/913/16.09.2010**
Cont Bancar: **RO 83 BRDE 030 SV 95323980300**
Banca: **BRD Pitesti**
Tel: **0248.217.050, fax: 0248.223.493**
Email: **apmppitesti@yahoo.com**



Nr.15397/12.08.2016

Către,
S.C. Group Media Star Market S.R.L.

Spre ştiința,
Primăriei Municipiului Piteşti

Urmare adresei dumneavoastră, înregistrată la Primăria Municipiului Piteşti sub nr. 37688/10.08.2016 şi remisă spre soluționare către Societatea Salpitflor Green S.A, prin care solicitați informații conform Legii 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, vă comunicăm următoarele:

Prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Piteşti nr.281/12.08.2010 s-a aprobat înființarea Societății Comerciale Salpitflor Green S.A.care îşi desfăşoară activitatea în baza:

- contractului de delegare a gestiunii serviciilor publice de construire, modernizare, întreținere, administrare şi exploatare a piețelor agroalimentare, a bazarelor, târgurilor şi oboarelor din Municipiul Piteşti nr. 50007/30.09.2010,
- contractului de delegare a gestiunii serviciilor publice de măturat, spălat, stropit şi întreţinerea căilor publice, curăţarea şi transportul zăpezii de pe căile publice şi menţinerea în funcţiune a acestora pe timp de polei sau de îngheţ, colectarea cadavrelor animalelor de pe domeniul public şi predarea acestora către unităţile de ecarisaj sau către instalaţiile de neutralizare precum şi de igienizarea şi regularizare cursurilor de apă – izvoare, paraie, râuri situate în intravilan, din Municipiul Piteşti nr. 50008/ 30.09.2010 şi
- contractului de delegare a gestiunii serviciilor publice de amenajare şi întreţinerea zonelor verzi din Municipiul Piteşti nr. 50009/30.09.2010.

Durata inițială a contractelor de delegare a fost de 5 ani iar prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Piteşti nr.307/27.08.2015 s-a aprobat prelungirea acestora, conform legislației în vigoare, cu 2 ani şi 6 luni, de la data de 30.09.2015 până la data de 30.03.2018.

Activitatea de udat se efectuează în baza contractului de delegare a gestiunii serviciilor publice de amenajare şi întreținerea zonelor verzi din Municipiul Piteşti nr. 50009/30.09.2010.

Conform contractului de delegare, decontarea lucrărilor se face pe baza unei situaţii de lucrări lunare în care sunt cuprinse toate lucrările de întreţinere spaţii verzi, inclusiv activitatea de udat. Aceste lucrări se calculează în baza tarifelor aprobate de către Consiliul Local al Municipiului Piteşti.

Activitatea de udat a spaţiilor verzi este sezonieră, în funcţie de condiţiile meteorologice (secetă) sau perioada de plantări a materialului dendrofloricol (primăvară sau toamnă). În perioada de caniculă activitatea de udat se realizează pe timpul nopţii, în intervalul orar $22^{00} – 6^{00}$.

Societatea Salpitflor Green S.A efectuează şi activități de măturat, spălat, stropit şi întreţinerea căilor publice din Municipiul Piteşti. Activitatea de măturat se efectuează mecanic şi manual.

Măturatul mecanic se efectuează cu un număr de 5 utilaje, în intervalul orar $08^{00} – 12^{00}$. În intervalul orar $22^{00} – 6^{00}$ se intervine, pentru măturat mecanic, cu un singur utilaj.

Măturatul manual se efectuează cu un număr de 170 salariați. Activitatea de măturat manual se desfăşoară în 3 schimburi de lucru, respectiv: schimbul I - $07^{00} – 15^{00}$, schimbul II - $14^{00} – 22^{00}$, schimbul III - $22^{00} – 06^{00}$. Schimbul II şi schimbul III îşi desfăşoară activitatea doar în zona centrală, cu posibilitatea deplasării pe raza Municipiului Piteşti, în caz de necesitate.

Conform contractului de delegare, decontarea activităților de măturat se face pe baza unei situaţii de lucrări lunare. Aceste lucrări se calculează în baza tarifelor aprobate de către Consiliul Local al Municipiului Piteşti.

În ceea ce priveşte evidența utilajelor menționăm că pentru fiecare utilaj se eliberează zilnic foaie de parcurs cu regim special, de către coordonatorul activităţii, în care sunt stipulate: data, numărul de înmatriculare al utilajului, numele şi prenumele deserventului, locul în care urmează să-şi desfăşoare activitatea, ştampila unităţii, locul de parcare şi cantitatea de combustibil aprobată pentru alimentare. La încheierea programului de lucru, foile de parcurs sunt înregistrate în F.A.Z. (Fişa de activitate zilnică a utilajului), care cuprinde: distanţa parcursă în kilometri, orele de funcţionare motor (confirmate de către sistemul de monitorizare prin G.P.S), cantitatea de combustibil alimentată, consumul normat şi efectiv realizat şi restul de combustibil în rezervor, pentru fiecare utilaj în parte.

Cu deosebită considerație,

DIRECTOR GENERAL,
Georgel - Daniel Dumitrache



Şef Secție Spații Verzi,
Gabriela Anghel

Şef Secție Salubritate Stradală,
Ion Dumitrescu

Consilier Juridic,
Diana Idoraş

Nimeni mai presus de

COMUNICAT DE PRESĂ DE LA DIRCŢIA DE STATISTICĂ ARGEŞ

ÎN IULIE 2016, RATA ANUALĂ A PREŢURILOR DE CONSUM A FOST DE 0,8%

Prețurile de consum, măsurate prin indicele prețurilor de consum (IPC), au fost mai mici cu 0,8% în luna iulie 2016 comparativ cu luna iulie 2015. Determinată pe baza indicelui armonizat al prețurilor de consum (IAPC) scăderea a fost de -0,3%. În luna iulie 2016, ponderea mărfurilor şi serviciilor care au înregistrat o scădere a prețurilor, comparativ cu iulie 2015, este de 46,1%, cele care au avut creşteri cuprinse în intervalul 0 - 2,5% dețin o pondere de 41,2%. Mărfurile şi serviciile ale căror prețuri au crescut cu mai mult de 2,5% dețin o pondere de 12,7%. Rata medie a prețurilor de consum în ultimele 12 luni (august 2015 - iulie 2016) față de precedentele 12 luni (august 2014 - iulie 2015), calculată pe baza IPC, este de -1,9%. Determinată pe baza IAPC, rata medie este de -1,6%.

POLIŢIA ÎN ACŢIUNE

Sancţiuni aplicate de poliţiştii rutieri

Polițiştii din cadrul Serviciului Rutier Argeş împreună cu polițiştii din cadrul birourilor şi formațiunilor rutiere orăşeneşti şi municipale au acționat pe raza de competență, ocazie cu care au aplicat 160 de sancțiuni contravenționale în valoare totală de 31.455 de lei, au reținut în vederea suspendării dreptului de circulație 10 permise de conducere şi au retras 9 certificate de înmatriculare.

*

Polițiştii din cadrul Biroului Rutier Piteşti l-au depistat pe D.C., de 30 de ani, din comuna Poiana Lacului, care conducea un autoturism pe raza comunei Băbana, fără a poseda permis de conducere şi aflându-se sub influența băuturilor alcoolice. În cauză a fost întocmit dosar penal conform art. 335 şi 336 din Codul Penal.

Cercetată pentru contrabandă

Polițiştii Secției de Poliție Rurală Lunca Corbului, au depistat-o pe B.A., de 27 de ani, care, în calitate de vânzătoare la o societate comercială din comuna Lunca Corbului, comercializa 200 de țigarete netimbrate. În cauză a fost întocmit dosar penal sub aspectul săvârşirii infracțiunii de contrabandă.



REDACŢIA REFLECTOR ARGEŞEAN
Strada Tg. din Vale nr. 23, Piteşti, Argeş
(în localul cooperației)
Relații la:
- *Mobil: 0741-335962; 0733-390136*
- *Tel: 0348-401072*
- *Fax: 0348/401938*
- *Email: reflector_argesean@yahoo.com*

BĂTĂTLIA DE LA MĂRĂŞEŞTI DIN AUGUST 1916 REPREZINTĂ GLORIA NEAMULUI ROMÂNESC PENTRU INDEPENDENȚĂ

În data de 5-6-7 August 2016, la Mausoleul de la Mărăşeşti, Mărăşti, Soveja, Focşani – Oraşul Marii Uniri - în mod special, dar şi în toată țara, au avut loc momente de comemorare a eroilor care au căzut la datorie pe câmpul de luptă în Primul Război Mondial. Festivitățile de la Mausoleul Mărăşeşti, au început cu Maratonul tinerilor ,,Pe aici nu se trece", apoi, seara a început cu salutul Gărzii de Onoare şi intonarea Imnului Național. S-au depus nenumărate coroane de flori în memoria ,,ROMÂNILOR" căzuți la datorie pe câmpul de luptă pentru apărarea ,,PĂMÂNTULUI STRĂBUN". Prima coroană a fost depusă de Asociația Cultul Eroilor ,,Regina Maria" BUCUREŞTI, reprezentată prin: Gen.bg.(r)Radu Şerban, col.(r)prof. Constantin Chipăr şi Gen.(r) Nicolae Mateescu. Au adus de asemenea omagii acestui eveniment oficialități ale Vrancei şi nu numai, apoi au vorbit despre eroismul românilor de ieri şi de azi, col (r) Cornelia Preoteasa din partea MAp.N, col (r) prof. Constantin Chipăr din partea Asociației Cultul Eroilor ,,Regina Maria". Asociația Cultul Eroilor ,,Regina Maria"- Filiala Argeş –preşedinte Ştefan Alexandrescu, a fost prezentă la eveniment, iar Corul Veteranilor ,,Mihai Viteazu" din Piteşti, a interpretat câteva cântece dedicate evenimentului, sub bagheta dirijorului col.(r) Nicolae Perniu. Acum 100 de ani, în 1916, Octavian Goga ne spunea :

,,Să nu uitați a veacurilor carte,
Veniți,veniți!... Căci adevăr zic
vouă:
Ori vă mutați hotarul mai departe,
Ori veți muri cu trupul frânt
În două!"

Țin să felicit pe această cale, Asociația ,,VRANCEA EROICĂ" şi Consiliul Județean Vrancea, Corul Municipal ,,Pastorala", actorii şi artiştii vocali de talie internațională, tuturor persoanelor care au făcut ca evenimentul să fie la cote înalte, în toate aceste trei zile şi-n toate locațiile amintite. Am însă un mare regret căci din partea Preşedenției, nu s-a depus nici o coroană în memoria acestor martiri eroi care şi-au dat viața pentru acest pământ SFÂNT al românilor de ieri şi de astăzi.

Nota redacției. Neparticiparea la acest mare eveniment în viața poporului român a Preşedintelui Klaus Iohannis reprezintă o mare ruşine pentru domnia sa, dovedind doar ataşamentul său față de armata Germană şi nu față de armata Română, al cărui comandant suprem este. Acelaşi lucru privind lipsa de respect față de poporul român este reprezentată şi de neparticiparea sa la „omagierea", împlinirii a 100 de ani de la declanşarea primei conflagrații mondiale la data de 15 August 1916, când în prima zi au căzut pe frontul deluptă trecând peste Carpați un număr de 5000 de bravi soldați români şi ruşi. Facem această precizare datorită faptului că în acestă mare conflagrație mondială s-au înfruntat două grupări militare: „trupele puterilor centrale" care erau reprezentate de Germania, Austro-Ungaria, Bulgaria şi Turcia iar de cealaltă parte erau puterile Antantei, având în frunte România, Rusia Țaristă, Franța, Anglia, Italia, Serbia. Deasemeni mai precizăm faptul că pentru prima dată în istoria Europei, România a învins puternicele trupe Germano-austro-ungare, fapt ce a determinat posibilitatea Unirii de la 1 Decembrie 1918.

BĂTĂLIA DE LA MĂRĂŞEŞTI

Foaie verde meri domneşti,
Lupte ca la Mărăşeşti
Pământul n-a mai văzut,
Chiar nemții-au recunoscut.
Plânge Soarele pe cer
Căci potopul cel de fier
Greu loveşte firul vieții:
Pier nemții, pier băieții
României mult iubite
Şi în veci nebiruite.
Mackensen cel îngâmfat
I-a oprit de n-au mâncat.
El le spuse: dacă vreți
Hrană multă să aveți,
Bate-ți România toată,
Cuceriți Moldova-ndată!
Că acolo sunt destule
Magazii mari şi pătule,
Pivnițe pline cu vin.
Veți păți voi puțin chin
Prin al gloanțelor puhoi,
Dar ferice va fi de voi.
Nemții auzind aşa
Zboară-n ploaie de oțel;
Fiecare îşi visează
Un purcel pus în frigare
Şi câte o oală mare
Cu vin negru de la Iaşi.
Nu se zăresc ai lor paşi,
Aşa de năpraznici vin
Parcă-s unşi cu terpentin!
Că fără milă românii
Le străpung acum plămânii
Cu-ndrăcite baionete!



Lasă tranşee, lasă măşti,
Azvârli haine, azvârli căşti
Şi-n izmene şi-n cămaşă
Ca furtuna uriaşă
În duşman se năpustesc
Îi macină şi-i lovesc
Şi pe toți îi nimicesc.
Nemții nu mai au putere,
La tunuri, mitraliere
Se reped acum cu zor,
Ele sunt puterea lor!
Luând bătaie zi cu zi
Nemții-ncep a se trezi.
Fiecare îşi grăieşte
Că de-acum nu mai doreşte
Pe Moldova a fi stăpâni.

După două săptămâni
De atac, de luptă grea,
Mackensen aşa scria:
,,Înălțate împărate,
Prin lupte nenumărate
Ce mereu am încercat
Cu valahul blestemat
S-au dus toți ostaşii mei
Aştept ordin: Fă ce vrei!
Dar pe câmpul de bătaie
Coasa morții nu mai taie
C-a secerat vieți destule
Cu-a ei pofte nesătule".
Printre mormane de eroiaşi
Zăresc câte-un copilaş
Al României iubite,
Al mamelor crunt lovite
Ce aşteapt-acas cu dor
Să vină copilul lor.
Ele, bietele, nu ştiu
Că sărmanul nu e viu,
C-a murit cu vitejie
Pentru scumpa Românie!
În Cartea Istoriei scrie:
Cea mai mare bătălie
Ce-arată la-ntraga lume
Gloriosul ei renume.

Poezie culeasă în 1960 de la fostul veteran luptător în Primul Război Mondial - Radu Sandu.

PAGINĂ REALIZATĂ DE NUŞA CANTEMIR ÎN NUMELE ASOCIAŢIEI CULTUL EROILOR ŞI ASOCIAŢIEI VETERANILOR DE RĂZBOI

PREŞEDINTELE IOHANNIS ŞI „BLÂNDEŢEA“ UNEI DICTATURI ÎN DEVENIRE

SERIAL

Eram tentat, de multe ori, să fac o apropiere, chiar o confundare între aceşti doi termeni atâta timp cât utilizarea lor nu impunea o anume frecvenţă şi făcând parte din fondul neuzual de cuvinte. Iată însă că vremile se schimbă şi de vreo douăzeci de ani încoace ne tot împinge nevoia să ne referim din ce în ce mai mult la snobism, iar de vreo zece ani, la obedienţă. Abia acum îmi dau seama cât de mare este diferenţa semantică şi locul în vorbirea curentă a acestor doi termeni. Pentru că, dacă snobismul este legat de modă, de admirarea fără discernământ, fără limite şi exagerat a tot ce este la modă sau, în cazul nostru particular, tot ce vine dinspre apus, obedienţa te duce cu gândul la o ascultare totală şi pioasă, la o supunere aproape necondiţionată faţă de ceva, faţă de cineva. Numai dacă putem face vorbire despre obedienţa faţă de o anume formă de modă sau faţă de un obicei sau o persoană venită dinspre soare-apune mai putem accepta o anume acceptare de apropiere a acestor termeni, dar pe sensuri adjectivale şi nu similitudine.

De la „doamna mea” la “doamna noastră”... viitoarea Regină a Sibiului

Preşedintele ales în noiembrie 2014, nu ştim prin ce miracol dumnezeiesc, când deja era învins de stânga lui Victor Ponta. Şi totuşi. A ajuns în funcţia de şef al statului fără nici un merit dintr-un primar de mic municipiu, la cea mai înaltă funcţie în stat. Cine l-a promovat? Doar Dumnezeu din Cer poate judeca sau poate să judece strâmb, pentru că în societatea actuală nici Dumnezeu nu mai este cinstit. Şi el are opţiuni politice, mai mult sau mai puţin corecte, care să facă dreptate într-o societate strâmbă, după „decapitarea prin împuşcare a dictatorului”. Un coleg de breaslă, redactor al ziarului reflector Argeşean, a primit o temă de dezbatere privind modul obedient în care românii din Diaspora, ajunşi la peste 3 milioane, au înţeles peste noapte să se bată şi la propriu şi la figurat la secţiile de votare la alegerile din noiembrie 2014. Sigur că cea mai mare influenţă au avut-o ambasadorii care conduc în prezent România, cei ai Americii, Germaniei şi Franţei. Spun acest lucru, pentru că România nu mai este condusă de români, ci de “oameni politici obedienţi marilor puteri”. România nu mai are articolul din Constituţie. România nu mai are prşeedinte, care este neamţ şi reprezintă interesele obediente ale nemţilor, România nu mai are prim-ministru şi Guvern, pentru că acesta este obedient şi s-a “închinat” şi el la numire aât la “Înalta Poartă de la Bruxelles”, cât şi la “MECA” de la Washington. În prezent, conducerea preşedintelui Iohannis “scârţâie” din toate încheieturile. Domnia sa nu este preocupat de ţară, ci de “blânda-i soţioară”, precum meşterul Manole. Deşi are “pantalonii rupţi în fund”, prin modul în care doreşte să-şi etaleze bogăţia, în primele luni de mandat îşi petrece concediul în insulele cele mai exotice pe undeva în Oceanul Atlantic. Românul cu “pantalonii rupţi în fund”, care nu şi-a dorit capitalismul rapace şi obraznic, ci şi-a dorit un “socialism mai cu faţa umană”. În schimb, nici Iliescu, nici Constantinescu, şi mai cu seamă Traian Băsescu şi cu atât mai puţin Iohannis, doreşte ceva bun pentru poporul pe care Dumnezeu “l-a uns ca preşedinte”. La nici 300 de zile victorioase de la “numirea” şi nu alegerea în această funcţie de către marile puteri, problema domniei sale este doar ca “doamna mea” să primească “apelativul” de “prima doamnă a ţării”. Despre meritocraţie feminină, românii trebuie să mai aştepte, că doar doamna nici măcar n-a împlinit 50 de ani, dar face ce vrea în ţara asta, că este “nevastă de preşedinte”. Faptul că românii din Diaspora au început “să scârţâie”, datorită faptului că aşteptările lor nu s-au ridicat la dorinţele lor, este o altă problemă. Probabil ne întrebăm: ce ar fi dorit această Diasporă? Probabil ar fi dorit ca în România actuală, după ce a fost “furată ordinar” de conducerea UE de la Bruxelles, aşa cum spune Creangă, “pică pară mălăiaţă, în gura lui nătăfleaţă”. de ce am spus acest lucru? Pentru că majoritatea românilor care acum au devenit servitorii Europei, ar fi dorit ca România “să le dea” cum de altfel, la o bună parte dintre ei “le-a dat sistemul comunist”. Numai că acestea le-a dat de mâncare, le-a dat apartamente, le-au dat locuri de muncă, în schimb când n-au muncit, le-a mai dat şi nişte “bâte la fund”. Acum, avem libertate, dar o libertate anarhică cu mii de cerşetori în toate oraşele Europei, cu benzi de infractori bine organizaţi, dar şi cu o economie distrusă în totalitate. Avem în schimb un premier tânăr care şi el face “pomeni” pentru a se menţine în funcţie. Avem un partid liberal care se vrea cu tot dinadinsul “la butoiul cu miere”. Numai că, în fruntea sa se află o tânără “căpriţă” fără minte, fără experienţă, pusă de “mai marele românilor”, domnul preşedinte Iohannis.

Obedienţa la români, legea firii

În ce mă priveşte, şi spun asta cu toată sinceritatea dar şi cu toată răspunderea, nu-mi aduc aminte ca în regimul „de tristă amintire” să fi existat o aşa de largă formă de obedienţă faţă de o persoană, faţă de o grupare, faţă de un regim precum constat că se întâmplă acum, într-un complex de reguli liber consimţite şi de nimeni formal impuse. Înainte de 1990 ne permiteam chiar variaţiuni sonore, minore pe fond, dar pline de semnificaţii, cea mai la îndemână fiind aceea că totul era peiorativ, întreaga obedienţă era de paradă. Bunăoară, îmi amintesc că, militar fiind, la plimbarea de seară cântam „Republică măreaţă vatră”, înlocuind adesea jumătate de vers rezultând un sens constator precum „Republică, mă las la vatră”, de nimeni sesizat, de nimeni contestat, de nimeni sancţionat, fiind, cel mult, apreciat ca o şarjă tinerească, o exprimare a unei dorinţe, un joc nevinovat de cuvinte. Şi, nu trebuie să neglijăm unde şi cine îşi permitea acest joc, când şi cu ce semnificaţie putea să fie asociat. Şi ne-am luat, spuneam noi atunci, în acel decembrie însângerat al anului 1989, raţia noastră de libertate, dorind să se înţeleagă prin aceasta introducerea în viaţa noastră statală regimul acela de democraţie după care tânjeam aruncând ocheade către „lumea liberă” de dincolo de Cortina de Fier. Cine ne mai putea obliga să cântăm şi să vorbim, să ne manifestăm sau chiar să gândim în anumite scheme prestabilite şi insuflate insidios şi cu metodă în conştiinţele noastre, dacă nu din familie, atunci, cel mai târziu, de la vârsta şoimilor patriei, adică de pe scăunelele creşelor şi/sau grădiniţelor? Ei bine, răspunsul logic este: Nimeni. Şi totuşi, acest Nimeni s-a transformat foarte curând în Ură, în Intoleranţă. Ce a fost, pe fond, blocarea centrului Bucureştiului zeci şi zeci de zile prin acea masă neunitară căreia obedienţa, o anume obedienţă i-au pus pomposul nume de „Fenomenul Piaţa Universităţii”? Dacă la început a fost o formă de campanie electorală posibil de înţeles dar neacceptabilă pe fond (blocarea zonei centrale a capitalei a creat mult disconfort multor persoane neangajate politic dar trăitoare ca oameni liberi în marea metropolă), mai târziu, după alegerile din 20 mai 1990, meţinerea blocării şi a mizeriei pestilenţiale ce se adunase în acea lungă perioadă de ocupare, ilegale în realitatea vieţii citadine, a unei largi suprafeţe de teren, artere de circulaţie şi instituţii nu mai avea decât sensul de rebeliune şi acte ce ieşeau din sfera consimţită a democraţiei. Este momentul în care şi de la care putem spune că societatea românească s-a rupt în două, în părţi ireconciliabile nici acum după un sfert de veac, a fost germenul pe care s-a dezvoltat din 2005 încoace sentimentul generalizat de agresiune între mine şi tine, între colegii de muncă, între membrii aceleiaşi familii. În această amorfă şi fără justă cauză atmosferă de dezbinare a apărut cea mai monstruoasă formă de obedienţă şi anume obedienţa instituţională la care fostul preşedinte a lucrat temeinic şi cu gânduri numai de el ştiute dar cu bătaie foarte lungă. În campania electorală din toamna anului 2014 sloganul candidaţilor la preşedinţie şi a stafurilor lor de campanie a fost acela al revenirii la o Românie normală. Mi-e greu să decelez cam ce înţelegeau toţi aceştia prin revenirea la România normală, nepreaştiind la care Românie se dorea întoarcerea. Un singur sens se putea desprinde însă, şi anume cel de o Românie care să difere de cea pe care a construit-o fostul preşedinte în folosul său şi al confreriei sale cu aspect de clan sau, şi mai rău, organizare de un anumit tip, periculos. Moştenirea primită de noul preşedinte (şi el un personaj surprinzător ca mod de reuşită dar foarte previzibil, pentru cine vrea să-l citească aşa cum se lasă el înţeles. Din nefericire, dacă nu suntem atenţi, personajul aflat acum pe cel mai înalt jilţ al ţării se poate transforma cu mare uşurinţă într-o altă formă de dictatură) este forma aceasta de organizare de tip Camora, sistemul acesta de „gherilă politică”, cum bine formula un comentator politic, sistem care împiedică orice idee de construcţie şi care năruie totul într-o demolare statală, politică şi socială. Curentele de obedienţă şi de respingere faţă de fostul preşedinte au adâncit crevasa generată, cum spuneam, de Piaţa Universităţii şi tare mi-e teamă că la noi se aplică zicala populară ce ne spune că „năravul din fire, n-are lecuire”. Pentru că se observă că, în fapt, la 21 decembrie 2014 nu s-a schimbat decât personajul, dar obiceiurile au rămas, iar între diversele curente politice care ar trebui să concure la o redresare generală a ţării se menţine şi înstăpâneşte aceeaşi crevasă ce face ca unirea spre un ţel să fie o Fata Morgana visată dar de neatins.

VICTOR VERNESCU

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 304 DIN 17 IUNIE - 1 IULIE 2015

ANA DE BOURBON-PARMA S-A STINS ÎNTRU DOMNUL

Pe data de 01 august 2016 a trecut în neființă, la orele 13.45, la Spitalul Morges din Elveția, Principesa Ana de Bourbon-Parma (numele complet Anne Antoinette Françoise Charlotte Zita Marquerite de Bourbon-Parma), cetățean francez naturalizat, născută la 18 septembrie 1923, la Paris, Franța. Principesa Ana de Bourbon-Parma a fost singura fiică a prințului René de Bourbon-Parma şi a Prințesei Margareta a Danemarcei. A primit, astfel, titlul de principesă de Bourbon-Parma, petrecându-şi copilăria în mijlocul familiei, împreună cu frații ei Jacques, Michel şi Andre, în Franța. La vârsta de şaisprezece ani şi-a însoțit familia în refugiul acesteia din calea naziştilor, mai întâi în Spania, apoi în Portugalia şi, în cele din urmă, în Statele Unite, la New York, unde a urmat cursurile Şcolii de artă Parson´s School of Design (1940-1943) lucrând, în acelaşi timp, ca vânzătoare într-un magazin. Un punct de referință din viața sa o reprezintă perioada de voluntariat pe frontul celui de al doilea război mondial al veacului al XX-lea. Din 1943 şi până la sfârşitul războiului s-a înrolat ca voluntar în Forțele Franceze Libere (trupele aflate sub comanda generalului Charles de Gaulle), fiind şofer pe ambulanță şi infirmieră în campaniile din Algeria, Maroc, Italia, Luxemburg şi Germania. Pentru faptele sale a fost decorată cu „Crucea de Război" a Franței. Pincipesa de Bourbon-Parma nu a participat la căsătoria Principesei Elisabeta a II-a a Marii Britani, în noiembrie 1947, fiind însă prezentă, în aceeaşi perioadă, la dineul oferit de Jean de Luxemburg, vărul său primar, la ambasada Luxemburgului din Londra. La acelaşi dineu participa şi Mihai I, rege al României în acel moment, fiind în compania reginei Elena (mama sa), alături de ducesa de Aosta şi de prințesa Margareta a Danemarcei. Se pare că întâlnirea dintre cei doi tineri (Miahi I şi Ana de Bourbon-Parma) a fost dragoste la prima vedere, logodna săvârşindu-se în aceeaşi lună, la Londra. Reîntors în țară, regele Mihai a semnat, la 30 decembrie 1947, actul de Abdicare, pentru el şi familia lui, de la tronul României, părăsind țara cu o garnitură de tren pusă la dispoziție de guvernul de largă concentrare democratică Dr. Petru Groza, instalat de el cu numai un an şi jumătate mai înainte. Prin înțelegerea de la Palatul Elisabeta din Bucureşti (30 decembrie 1947), regele urma să primească de la Guvernul României o pensie viageră, condiționată de angajamentul de a nu critica şi de a nu se amesteca în cursul vieții politice din țară. Cu toate acestea, în martie 1948, Mihai a declarat la Londra că abdicarea sa este nulă, ea fiindu-i smulsă sub amenințări. Ca urmare, Guvernul României a retras, atât fostului rege, cât şi membrilor familiei sale cetățenia română, în baza noii legislații interne. Unele voci susțin că, odată cu retragerea cetățeniei, fostul rege şi-a pierdut şi alocația viageră, fapt negat de alte voci. Cert este că viața acestuia, după căsătoria sa din iunie 1948 cu principesa Ana de Bourbon-Parma, viața tinerei familii a urmat un ciclu însoțit de mari privațiuni, fiind nevoiți să practice mai multe îndeletniciri, stabilindu-se, în final, la o fermă privată din Elveția. Firea demnă şi luptătoare a principesei a făcut posibilă depăşirea tuturor greutăților şi să rămână alturi de soțul ei, fostul rege al României, de care până la moarte a legat-o o mare iubire, rod al căreia se înscriu cele cinci fete Margareta (Principesă Moştenitoare a României, născută în 1949), Elena (1950), Irina (1953), Sofia (1957), Maria (1964), fără ca în viața lor să aibă bucuria şi a unui băiat.De remarcat că dragostea principesei față de fostul rege al României a făcut-o să treacă peste toate opreliştile religioase care s-au aşezat în calea căsătoriei. De religie romano-catolică fiind, nu-i era îngăduit să se căsătorească, viitorul ei soț ales fiind de religie ortodoxă. Avea nevoie pentru aceasta de o dispensă pe care prelații francezi nu i-au acceptat-o, ajungându-se astfel la o intervenție pe care fosta regină a României, Elena, mama mirelui şi prințesa Margareta a Danemarcei, mama miresei au făcut-o pe lângă Papa Pius al XII-lea. Cu greu, acesta a promis dispensa condiționând-o de obligația de botezare în religia romano-catolică a tutror copiilor pe care cei doi miri îi vor avea, condiție respinsă (spre marea sa onoare) de fostul rege Mihai I. Şi astfel, căsătoria a avut loc la Atena, în absența prințesei Margareta a Danemarcei, mireasa fiind condusă la altar de unchiul matern al principesei, Erik al Danemarcei. La ceremonie au fost, între alții, prezenți regina-mamă Elena, Irina-ducesă de Aosta, Katherine – principesă a Greciei, regina Alexandra a Iugoslaviei, regina Frederika şi regele Paul ai Greciei în rol de gazde, Amedeo – duce de Aosta şi rude din partea familiilor de Hanovra şi Hesse. Au lipsit Carol, tatăl fostului rege Mihai I şi surorile acestuia: Maria (fostă regină mamă a Iugoslaviei), Elisabeta (fostă regină a Greciei), Ileana (arhiducesă de Habsburg-Toscana) care au fost doar înştiințați, nu şi invitați. În ce ne priveşte considerăm o datorie de onoare din partea statului romând de a oferi toate auspiciile pentru organizarea funeraliilor, principesa Ana de Bourbon-Parma, chiar dacă nu a apucat să fie şi regină a României fiind, peste şaizeci de ani, soția celui care, cu bune, cu rele, a domnit în două rânduri, vreme însumată de cca zece ani ca rege al României, țară cu vechi tradiții monarhice (dacă ne gândim la regii daci, înaintaşii noştri glorioşi şi la domniile feudale în care titlul de rege a fost înlocuit de cel de domn sau voevod). Dar, orice exces crează situații adverse. Nu spune nimeni nimic şi chiar considerăm un gest logic declarerea unei zile de Doliu Național în ziua înmormântării principesei Ana, dar de aici şi până la afirmații de genul că este obligatorie această decizie atâta timp, (fiți atenți) cât s-a declarat doliu pentru maomente mult mai puțin importante cum au fost accidente de autocar sau incedii ş.a. Cine, ne întrebăm, este îndreptățit să facă o ierarhizare a momentelor de doliu? Oare orice moarte a unui ostaş român în teatrele de operații unde sunt trimişi de statul român fără o încuviințare a măriei sale poporul, prin referendum, nu este un moment de doliu național? L-a acordat cineva vreodată? Pentru meritele sale în război, chiar dacă ele au fost dedicate altei țări dar cu aceeaşi încărcătură de curaj şi abnegație considerăm, de asemenea, că i se cuvin onoruri militare. Dar totul trebuie făcut cu decență şi fără excese, de niciun fel. Avem tot respectul pentru dragostea ei față de cel ce a stat pe tronul României, pentru sprijinul ce i l-a oferit în toți anii de exil, dar reparațiile trebuie să fie apreciate cu măsură, cu decență şi cu socotirea tuturor factorilor care au însoțit activitatea de rege a soțului său, pe vremea când nu-i era nici măcar prezentată. Nu ne face, de asemenea, nici o plăcere să fim permanenți martorii unei deşănțate propagande proregaliste, neştiind nimeni dintre noi cum ar fi fost România apreciată şi sprijinită dacă după 1989 s-ar fi revenit, orbeşte spunem noi, la forma de regat, înainte ca istoria să discearnă, atât punctele albe ale regalității de Hohenzollern, cât, mai ales, şi punctele negre. Iar exprimările fiecărui aflat în treabă într-o direcție sau alta nu face decât să contribuie la amplificarea discordiilor ce ne macină ca popor de un sfert de veac încoace. Apreciem că doar un referendum, după o corectă perioadă de pregătire a întregii populații, este singurul for logic şi legal. A scoate din istorie pe Alexandru Ioan Cuza (adevăratul prim modernizator al României) numai şi numai pentru a scoate în evidență calitățile casei regale este abrutizantă. Să nu uităm marile greşeli făcute de Regele Carol al II-lea, sau controversatul moment 23 august 1944, ca să ne referim la doar două momente (din istoria de 66 de ani de regalitate sau 81 de ani de domnie a dinastiei de Hohenzollern) şi tot, spunem noi, ar trebui să fim mai moderați şi să renunțăm la această exuberanță sentimentală care nu are nici un fundament real şi nici motivație istorică nelimitată. Ca orice moarte, a oricui şi din orice motivație, trecerea în neființă a principesei Ana de Bourbon-Parma este şi rămâne un moment cu mare încărcătură de regrete şi ne face să ne rugăm lui Dumnezeu (Acelaşi şi pentru romano-catolici şi pentru ortodocşi) să o primească în grădina sa, apreciindu-i marile iubiri, temerarele-i momente de curaj şi patriotism, stoicismul cu care a ştiut şi a reuşit să treacă prin viață. Primeşte-o Doamne!

VICTOR VERNESCU, 03 IUNIE 2016

Un partid influenţat de Franţa

U.S.R. – „UN PARTID DE STRÂNSURĂ“ (II)

Motto: „Nu e destul să fii bun. Trebuie să fii bun de ceva“, Tudor Arghezi

Pe cine slujeşe Nicuşor Dan?

Acest partid de strânsură se doreşte să fie un permanent Ghiță - Contra în politica românească tocmai în scopul menținerii unor ape cât mai tulburi în care pescuitorii de profesie să-şi desăvârşească opera distrugătoare. Şi, sătui de atâtea nedreptăți ce cad pe capul cetățeanului obişnuit făcute de instituțiile „statului de drept”, de prea multele şi prea generalizatele acte de corupție ce secătuiesc şi aşa sărăcitul avut național, de prea desele trădări ale ființei naționale, alegătorii se lasă înşelați de aceste stranii cântece de sirenă. Şi e foarte greu să ai cinsprezece milioane de Ulise care să aibă şi puterea şi voința de a nu le face jocul. Mai trag încă speranța că seva cea adevărată a poporului român nu se va lăsa păcălită şi va şti să aleagă, în cabina de vot, grâul de neghină. Odată această separare făcută îi vor scăpa şi preşedintelui Iohannis frâiele pe care şi le doreşte pentru a pune căpăstru acestui neam pentru care, se dovedeşte, nu are nici respect, nici recunoştință. Fie ca anul 2018, anul centenarului de la reunirea marii majorități a teritoriilor geto-dacice, să ne găsească limpeziți şi eliberați, dacă nu de toate, măcar de majoritatea elementelor subordonate arginților hulpavelor hiene. Pentru a nu fi crezut doar pe vorbe, vă voi prezenta câteva amănunte din „biografia” acestei adunături de stânsură, astfel: Uniunea Salvați Bucureştiul a luat ființă ca partid politic în iunie 2015. Este condus de Nicuşor Dan, „activist civic” cu finanțare din banii unor fundații ale „prietenului” României, bătrânul om de afaceri şi senator american de origine evreiască din Ungaria. Şi-a lansat candidați pentru funcția de primar în toate sectoarele capitalei. Toți „români de viță veche” preum: Clotilde Armand, Antoaneta Bugner, Roxana Wring, Dumitru Dobrev, Mihai Daneş! Curat murdar, nu-i aşa? Partidul USB(R) i-a avut ca membri fondatori pe Nicuşor Dan, Ion Miloş (arhitect), Alina Vernon(avocată), Dan Podaru(reprezentant al industriilor creative) şi Argentina Traicu(specialistă în comunicare). La sfârşitul lui ianuarie 2016 Dan Podaru şi Argentina Traicu s-au retras din calitatea de membri fondatori şi ai comitetului de inițiativă al USB, acuzând probleme de comunicare, implicare şi management la nivelul conducerii. Să cităm puțin din Statutul cestei făcături, în primul rând din capitolul scop şi obiective. USB are, ca scop (țineți-vă bine) dezvoltarea României pe baze, principii şi relații sociale corecte, prin promovarea moralității şi competenței, prin respectarea legii, printr-o administrație publică eficientă şi printr-o competiție economică corectă, care să asigure creşterea substanțială a calității vieții românilor şi urmăreşte numai obiective politice. Între obiectivele politice trecute în statut se regăsesc: reaşezarea ierarhiilor în societatea românească pe criteriile moralității şi competenței; o administrație publică eficientă, care să optimizeze interacțiunea cu persoanele fizice şi juridice; stoparea risipei banului public; o justiție independentă, eficientă şi predictibilă şi respectarea legii; rezolvarea regimului de proprietate funciară; un sistem educațional de calitate, care formează competențe în acord cu necesitățile vieții sociale şi ale pieței muncii; un sistem sanitar care să îşi eficientizeze resursele şi care să garanteze un act medical de calitate... şi tot aşa mai departe, ca un program de guvernare, fără să spună şi cum îşi propune a face toate aceste obiective ce nu sunt altceva decât nişte deziderate, de bun simț, de altfel. Foarte interesant este articolul din statut care prevede sursele de finanțare, în care sunt enumerate, pe lângă cotizațiile membrilor: donații, legate şi alte liberalități (aici intră şi Soroş şi ambasadele străine pe care mai pe față, mai pe dos le-a numit în campania electorală trecută?), venituri din activități proprii(???), subvenții de la bugetul de stat acordate în condițiile legii, împrumuturi în bani de la persoane fizice şi juridice. Păi, ce să spun în plus sau în concluzie? Să ne ferească Dumnezeu de o asemenea adunătură. Atunci chiar că nu ne-ar mai rămâne altceva de făcut decât, fie să ne luăm lumea în cap, fie să trăim într-o continuă frondă. Nu cred că asta ne dorim şi am prea mare încredere în înțelepciunea alegătorului de la nivelul uliței ca să nu rămân încredințat că ... nu mor caii când vor câinii.

VICTOR VERNESCU

Nicolae Vasile, romanul iubirii: raiul

UN SCRIITOR TALENTAT ŞI O CARTE DE RAFTUL ÎNTÂI

Dacă dragoste e, totul e!

Dacă dragoste e, totul e! Om de ştiință, poet, cugetător, Nicolae Vasile s-a încercat şi în epică. Dominoul iubirii. Raiul - nu este prima tentativă în acest sens; mai mult, cartea poate fi considerată o a doua ediție a romanului cu acelaşi titlu (din care lipseşte completarea Raiul). Numele personajelor sunt şi ele schimbate. Dorin devine Cornel, Mira e acum Vera, Paul e Albert, Alex e Victor, Dorina e rebotezată Gabriela, numai Anghel, straniul, originalul prieten de la Cluj al lui Alex/Victor, rămâne cu numele neschimbat. Să încercăm să discutăm cartea în versiunea actuală, care este, hotărât, superioară celei precedente şi voi reliefa la momentul oportun rațiunile care impun o atare judecată de valoare. Noutatea romanului este, în principal, de ordin tematic. După atâtea secole, de fapt mii de ani, în care eroii epopeilor, romanelor, pieselor de teatru au fost regi şi prinți, cavaleri cu arborele genealogic glorios, înalte doamne şi domnițe, s-a produs imixtiunea masivă şi necesară în romane, lucrări dramatice, mai apoi în producții cinematografice, ca să uzez o sintagmă generică, a omului de rând. Literatura lui Nicolae Vasile se înscrie într-un curent al aruncării tuturor luminilor reflectoarelor asupra elitelor. Este vorba nu de elite sociale şi omnipotente, prin locul în care se află într-o anume ierar-hie de stat, ori prin avere impresionantă. Nu găsim personalități ilustre ale istoriei devenite personaje ale creațiilor, de femei celebre care au năruit atâtea destine de bărbați şi care au constituit un cuplu cu câte un cuceritor (în toate accepțiile cuvântului) faimos, ori i-au distrus destinul, ori au fost constrânse de către aceştia, ori au pierit împreună, în consens. Elitele lui Nicolae Vasile sunt strict din perimetrul intelectual. E vorba de creatori de vârf din domeniul ştiințific (uneori şi artistic), care tocmai grație calităților lor sunt vânați pentru a fi puşi în varii posturi de conducere. In felul acesta, hiperstrălucitul Victor este nu doar mare om de ştiință, romancier, poet, ci şi manager în atâtea şi atâtea situații. Vera, la rândul ei o apariție strălucită la atâtea întâlniri interna-ționale, ne reprezintă țara cu cinste în cadrul atâtor foruri de nivel planetar. E limpede că astfel de oameni au şi un deosebit calibru al sentimentelor şi, din acest motiv, aşa cum activitatea lor intelectuală este intensă, plurivalentă, strălucită, existența unui singur partener de viață în plan sincronic (căci în cel diacronic se poate întâmpla pentru toată lumea) este insuficientă. Gabriela, soția lui Victor, dincolo de toate hachițele, scâncetele presupuse şi ridicările de ton ale scenelor de gelozie, are înțelepciunea să-şi accepte la un moment dat condiția, anume aceea de consoartă a unui geniu. Carevasăzică eliminarea obiecțiilor asupra existenței altor muze în afară de ea însăşi este obligatorie în contextul dat. Foarte bună intuiție de romancier, Gabriela nu e deranjată de povestea de intensitate strict carnală a lui Victor (acesta, e limpede, e epatant, nu doar ca om de ştiință şi, ulterior, scriitor, ci şi în ipostaza, cum să zic, de armăsar! Vera e încă mai redutabilă. Dacă profesorul o fi avut cândva o aventură oarecare cu o femeie oarecare şi acum e îndrăgostit până peste poate de Vera (ca să rămână la nivelul posibilităților sale, se reîndrăgosteşte şi de soție), de Gabriela pentru ca inima lui largă să fie ocupată de un minim de două femei, Vera, recordmană prin activitatea ştiințifică şi în carieră şi pe acest plan fiind oarecum un Casanova feminin şi involuntar. Ea are un soț, Dorin, om foarte capabil profesional şi nobil sufleteşte, dar pe care circumstanțele nefericite l-au lăsat infirm pe viață. Are un iubit (în toate accepțiile cuvântului) în Anglia, pe Albert, dar şi unul platonic, român (bineînțeles, e vorba de Victor). O rocadă sui gene-ris se produce la un moment dat, Albert e înlocuit cu Victor. Iubitul englez se întoarce la familia lui, iar atotrefuzatul, până la un moment dat, Victor, este acceptat plenar şi cu asta se încheie romanul. În această opțiune tardivă trebuie văzut realismul, fiecare optează finalmente pentru cine e al său, oricât regula în acest caz cunoaşte o avalanşă de excepție: româncа va să rămână alături de românul ei. Fermecător este faptul că Vera lucrează, alături de Albert, la o aşa numită „carte englezească". Tot ea îl are drept coautor la o botezată ad-hoc „carte românească" pe Victor. Cu fiecare ajunge la un sentiment, la o legătură pe calea conlucrării la o carte, citind împreună minunata poveste a lui Tristan şi Isolda, Lancelot şi Guinevere, ajung să se îndrăgostească unii de alții, aidoma eroilor a căror pov o savuraseră. Iubirea apare prin intermediul cărții, fie scrise împreună sau citite împreună, de cei care astfel devin iubiți. Nobila activitate intelectuală apropie sufletele, dă naştere sentimentului care, cum bine s-a spus, dacă acest sentiment nu e, nimic nu e. Comunicarea se realizează pe cale electronică, tocmai prin acest mijloc în sine sec, tehnicist, se comunică şi sufleteşte cel mai gingaş sentiment, aşa cum prin cea mai concentrată, masivă alcătuire pietroasă sau de asfalt răzbate verdele triumfate vegetației. Romanul, în această ediție, e pur roman, ferit de adaosul prisoselnic în context al unor excursuri teoretice, aflate oarecum în linia celor ale lui Tolstoi, din Război şi pace. Finalul fericit al cărții nu este de înscris în moda acestei epoci (s-a dus demult epoca sfârşiturilor mohorâte, în care scena e îmbâcsită de cadavre), ci şi prin faptul că şi Albert şi Vera sunt nişte performeri, iar performerii trebuie, e scris în codul lor genetic, să izbândească. În fine, dacă dragoste e, totul e. Dragostea între Victor şi Vera fiind de o intensitate nec plus ultra, împlinirea sufletească, trupească, ajungerea din cele două elemente, care sunt cei doi eroi, la acea completă sferă platoniciană este logică, deci motiv profundă din punct de vedere estetic.

VICTOR ATANASIU

BANCURI LA ORDINEA ZILEI



• Secretul succesului in afaceri

Fiul unui prosper om de afaceri isi intreaba tatal:

- Tata, care este secretul succesului ?
- Doua cuvinte.
- Care sunt acelea ?
- Decizii corecte.
- Hm... Si cum stii sa iei deciziile corecte ?
- Un cuvant.
- Care e ala ?
- Experienta.
- Si de unde ai experienta ?
- Doua cuvinte.
- Care sunt acelea ?
- Decizii gresite.

• Ion are liceul la baza

Ion si cu Vasile se vorbesc sa mearga la liceu, dar Vasile spune ba ca nu vrea, ba ca e departe de sat si nu se mai duce.

Ion vine dupa un timp acasa si-i arata lui Vasile o poza.

- Stii tu cine-i in poza asta?

Sta Vasile se uita, se uita si nu stie sa-i spuna.

- E Mihai Eminescu, e cel mai mare poet al romanilor.

Stie o lume intreaga, dar tu nu stii, ca nu esti la liceu!

Trece un timp si vine acasa Ion cu alta poza sa-i arate lui Vasile.

- Stii tu, Vasile, cine-i in poza asta?
- Nu, mai Ioane. Cine-i in poza?
- E Constantin Brancusi: cel mai mare sculptor roman.

Stie o lume intreaga dar tu nu stii, ma, ca nu esti la liceu!

Dupa un timp vine Ion acasa si vine randul lui Vasile sa-i arata o poza.

- Stii tu, mai Ioane, cine-i in poza asta?

Sta Ion pe ganduri, se uita, se rasuceste si nu stie ce sa raspunda.

- E Gheorghe, din capatul satului, cand esti plecat tu la liceu, vine in fiecare zi la nevasta-ta. Stie tot satul, dar tu nu stii, ca esti la liceu!

• Economii la reparatii

Unui tip i s-a stricat imprimanta si cheama un specialist. Acesta o verifica si ii spune:

- Imprimanta nu are nimic. Trebuie doar curatata. In mod normal, eu ar trebui sa va iau bani pentru asta, dar va sfatuiesc sa incercati singur, cu ajutorul manualului.
- Seful tau stie ce faci? De ce refuzi sa iei bani castigati asa usor ?
- Seful a zis ca vom castiga mai mult dupa ce clientul incearca sa repare singur...

• Un bun ascultator

- Dumneata o sfadesti pe muierea dumitale ?
- De 30 de ani de cand ne-am luat, n-am sfadit-o niciodata.
- Cum se poate ?
- Apoi, la inceput n-am apucat sa spun nimica si acum n-are rost s-o mai intrerup.

• Betivul din taxi

Un betiv urca intr-un taxi si spune:

- Sofer, la gara !

Soferul se intoarce spre el si il priveste uluit:

- Dar suntem la gara !

Betivul se da jos suparat:

- Bine, uite 10 lei, dar sa nu mai mergi asa de repede, ca faci accident !

• Indrumar pentru o viata implinita

"Nu insulta niciodata un crocodil pana n-ai traversat raul"

"Aceia care nu studiaza atent istoria, ii vor repeta greselile.

Cei care o studiaza, vor gasi alte cai de a gresi"

"Sunt trei feluri de a face ceva: o faci tu, angajezi pe altcineva, sau le interzici copiilor tai sa o faca"

"Intr-o tara subdezvoltata, nu bea apa. Intr-o tara dezvoltata, nu respira aerul"

"Nouazeci la suta dintre oameni se considera soferi peste medie"

"Nu esti beat atata timp cat poti sa zaci intins pe parchet, fara sa te sprijini"

"Ideea este sa mori tanar, dar cat mai tarziu posibil"

• Tunsoare gratuita

Un barbat intra la frizer insotit de un baietel. Dupa ce i se face tratamentul complet: ras, spalat, tuns si manichiura, il suie pe baietel pe scaun si-i spune frizerului:

- Trebuie sa-mi cumpar o cravata. Vin imediat.

Dupa ce termina de tuns baietelul, fara ca tipul sa se fi intors, frizerul incearca sa glumeasca:

- Se pare ca tatal tau te-a uitat aici...

La care baietelul raspunde:

- Ala nu era tatal meu. Eu ma jucam aici in fata frizeriei, cand el m-a luat de mana si mi-a spus: Haide, fiule, sa ne tundem pe gratis !

• Pilot in aviatia civila

- Doamnelor si domnilor, va vorbeste pilotul: se afla cumva un medic in avion? Il rog sa pofteasca in cabina pilotului.

Un medic se ridica si intra in cabina pilotului.

Dupa cateva minute apare medicul:

- Dragi pasageri, se afla cumva un pilot printre dumneavoastra?

• Taximetristul meserias

Un tip se urca intr-un taxi.

Soferul baga viteza spre destinatie.

Un semafor. Rosu. Soferul trece.

- Ce faci nene, nu vezi ca-i rosu ?
- N-ai treaba, sunt meserias.

Alte semafoare pe rosu, trece...

In fine, un semafor verde.

Soferul opreste.

- Ce faci nene ? Treci pe rosu si la asta verde stai ?
- Eeee ! Daca trece alt meserias prin intersectie ?

• Politistul si capacul

Un politist, mergand pe strada, cade intr-un canal fara capac. Iese din canal si in timp ce incearca sa-si stearga uniforma, cugeta:

- Ce noroc am avut ! Pai cum ieseam eu afara, daca era capacul pus ?

• Scotienii la cofetarie

Un tata scotian le spune copiilor sai:

Dragii mei, daca sunteti cuminti, duminica va duc la cofetarie sa vedeti cum mananca lumea prajituri.

• Ciobanul care vrea SIDA

Un cioban se prezinta la cabinetul medical:

- Doctore, sa-mi dai un certificat ca sunt bolnav de SIDA !
- Pai, nu merge asa, trebuie sa faci analize.
- Ce analize doctore ? Da-mi pur si simplu un certificat !
- Si la ce-ti va folosi ?
- La trei lucruri:

1) eu voi fi primul din sat cu SIDA.

2) cand voi fi cu oile la munte nimeni nu va veni la nevasta-mea.

3) vreau sa vad fata celor care deja au fost la ea !

REVISTA PRESEI LOCALE

Ziarul „ATITUDINE ÎN ARGEŞ“

Explozie în cont sau pistol cu apă?

Procesul dintre Curtea de Argeş şi Valea Iaşului, pentru platforma industrializată din nord, la final

Procesul aflat pe rolul Tribunalului Argeş, în care Instituţia Prefectului Judeţului Argeş este reclamant, iar pârâţi sunt Unitatea Administrativ Teritorială (UAT) Municipiul Curtea de Argeş, UAT Valea Iaşului şi Oficiul de Cadastru şi Publicitate Imobiliară, şi al cărui obiect este graniţa dintre cele două UAT-uri, se prelungeşte. Comuna Valea Iaşului revendică zona de nord a municipiului Curtea de Argeş, în baza unor acte din anii 7 960. Zona este de o importanţă strategică, aici aflându-se platforma industrială a oraşului, cu marii ei agenţi economici, în frunte cu Fuchs. Trecerea terenului la Vafea Iaşului ar însemna, pentru comuna condusă de Nicolae Barbu, şi o explozie în contul primăriei, prin trecerea impozitelor vărsate de agenţii economici în contul noii unităţi deţinătoare. Pe de cealaltă parte, reprezentanţii municipalităţii Curtea de Argeş susţin că orice modificare a limitelor administrativ teritoriale ale unei localităţi se face prin lege şi ca urmare a unui referendum.

Festivalul International de Folclor „Carpaţi”, spectacol de excepţie la Mioveni

Participanţii la Festivalul Internaţional de Folclor„Carpaţi” au evoluat, joia trecută, în Mioveni, pe platoul Casei de Cultură a Sindicatelor „Dacia”. Sute de dansatori şi ansambluri din 10 ţări, alături de Ansamblul Folcloric „Dorul” al Centrului Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Argeş şi Ansamblul „Plai de Dor” cu Taraful Centrului Cultural Mioveni au făcut spectacol, la propriu, în oraşul constructorilor de maşini. Programul zilei a început cu tradiţionala paradă a costumelor în centrul civic,după care a urmat primirea şi prezentarea oficială a delegaţiilor la Primăria Mioveni. Oaspeţii au primit cadouri simbolice din partea primarului Ion Georgescu şi a Consiliului Local Mioveni.

Ziarul „JURNALUL DE ARGEŞ“

Mariana Ionescu Căpitănescu şi Cream au făcut spectacol la ziua comunei Domneşti

Duminica trecută a avut loc cea de-a opta ediţie a zilei comunei Domneşti. La ceas aniversar, alături de primarul Nicolae Smădu au ţinut să fie prezenţi Dan Mânu, preşedintele Consiliului Judeţean Argeş, deputatul Radu Vasilica, Armând Chinloiu, directorul Direcţiei Silvice Argeş, consilierul judeţean Marian Clipici şi numeroşi primari din localităţile învecinate' Domneştiului şi nu numai. După festivitatea de premiere, a urmat sărbătoarea propriu-zisă, programul artistic fiind ca în fiecare an unul de excepţie.

MARIUS IONEL

Ziarul „IMPULS DE ARGEŞ“

CHESTORUL ION STOICA - DECAN LA BRÂNCOVEANU

Unul dintre cei mai titraţi şi, în acelaşi timp, cunoscuţi poliţişti argeşeni, chestorul Ion Stoica, este de ceva timp decan al Universităţii Constantin Brâncoveanu din Piteşti. Cu mult timp înainte de a se retrage din activitate prin ieşirea la pensie, care s-a produs în primăvara acestui an, Ion Stoica era unul dintre cei mai apreciaţi profesori ai Facultăţii de Drept din cadrul Universităţii Brâncoveanu. Drept dovadă a recunoaşterii sale profesionale şi a experienţei de care a dat dovadă de-a lungul timpului, chestorul Stoica a fost numit decan în cadrul acestei instituţii de prestigiu a învăţământului superior argeşean. De-a lungul carierei sale profesionale, Ion Stoica a fost, rând pe rând, comandantul Poliţiei Argeş, Olt şi Vâlcea, dar şi de două ori secretar de stat în cadrul MAI. Din postura de inspector şef al IPJ Vâlcea, Ion Stoica a ieşit la pensie, însă îşi continuă activitatea didactică pe mai departe.

ADI ILINCA

Ziarul „ANCHETA“

La mai bine de două luni după alegeri,

4 comune argeşene nu au primari sau viceprimari

Stolnici. Primarul Pupăză-Roşu nu a depus nici până acum jurământul

Sevastian Pupăză-Roşu este, conform propriei declaraţii, singurul primar din ţară care nu a depus încă jurământul (exceptând cazurile în care motivele au fost de natură penală). Şi asta, pentru că unul dintre foştii săi contracandidaţi pur şi simplu vrea să-i pună beţe-n roate. Candidat PNL la funcţia de primar, Marius Gălăţeanu a contestat în instanţă validarea mandatului câştigat detaşat de Sevastian Pupăză Roşu, care a obţinut 57% din voturi. Deşi instanţa a respins acţiunea liberalului, acesta nu a abandonat lupta şi a depus apel pentru dezînvestire.

Bradu. La finalul lunii, Stroe ar putea deveni, în sfârşit, primar

În urmă cu o săptămână, primarul ales al comunei Bradu, Dănuţ Stroe, a fost trimis în judecată pentru dare de mită. De aproape două luni, acesta nu are voie nici să intre în primăria pe care a câştigat-o la alegerile locale din iunie, cu atât mai mult să fie primar. Pe 28 august, expiră interdicţia impusă de instanţă, existând posibilitatea ca Dănuţ Stroe să reuşească în cele din urmă să ocupe funcţia pe care a obţinut-o prin vot. Asta însă doar cu condiţ ca măsurile restrictive să nu fie prelungite de către magistraţi. Intre timp, conducerea primăriei Bradu este asigurată de viceprimarul Florin Frătică, cel care a preluat temporar atribuţiile lui Stroe.

Cetăţeni. Consilierii locali nu au reuşit să îşi aleagă viceprimarul

După ce 26 de ani comuna Cetăţeni a fost condusă de Ioan Toader, fotoliul de primar a fost preluat de Ciobanu Claudius. Noua administraţie a început cu stângul, pentru că la două luni şi jumătate de la alegerile locale comuna încă nu are viceprimar. S-au organizat deja două şedinţe pentru alegerea viceprimaru-lui, dar la niciuna consilierii nu s-au pus de acord.

Valea Danului. Alegeri parţiale odată cu parlamentarele

Valea Danului a rămas fără primar încă din prima săptămână de mandat după ce Remus Simion a renunţat de bunăvoie la funcţie, invocând datoriile uriaşe ale administraţiei locale, problemele mari din cadrul primăriei, dar şi motive personale de sănătate. În acest moment, primăria este condusă de actualul viceprimar, care a preluat interimatul.

OANA STOICA

FELICITĂRI cu ocazia „SFINTEI FECIOARE MARIA“

Cu ocazia “Sfintei Maria”, primarul GHEORGHE STANCU, în numele colectivului de angajaţi ai Primăriei Bascov, urează tuturor cetăţenilor care îşi serbează ziua numelui, un călduros şi sincer “La mulţi ani!”

Primarul Oraşului Mioveni, ION GEORGESCU, urează cetăţenilor din oraşul Mioveni şi din judeţul Argeş, care poartă numele Sfintei Fecioare Maria, să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! „La mulţi ani!“

Primarul comunei Brăduleţ - ALECU EVLAMPIE, urează cetăţenilor din această comună, cu ocazia “Sfintei Maria”, un călduros “LA MULŢI ANI!” şi împlinirea tuturor dorinţelor!

Notarul public GRANCIU AUREL, urează argeşenilor, cu ocazia “Sfintei Fecioare Maria” „La mulţi ani”!

Biroul Judecătoresc VASILE IORDACHE, transmite tuturor cetăţenilor judeţului Argeş, cu numele “Sfintei Fecioare Maria”, cele mai sincere urări de bine, împlinire şi sănătate! „La mulţi ani!”

NICOLAE OIŢĂ, director general al SC ARGINTEX Piteşti SA, urează angajaţilor, clientelor şi prietenilor, cu ocazia “Sfintei Maria”, un călduros „LA MULŢI ANI!”

GHEORGHE BREBEANU, primarul comunei Runcu de Dâmboviţa, urează tuturor celor ce îţi serbează ziua numelui, cu ocazia “Sfintei Maria”, fericire şi împliniri!

Primarul comunei Bogaţi, ION GÂRLEANU, urează tuturor sărbătoriţilor, cu ocazia “Sfintei Maria”, o viaţă senină ca o zi de primăvară! „La mulţi ani”!

Primarul comunei Domneşti, NICOLAE SMĂDU, urează tuturor sărbătoriţilor, cu ocazia “Sfintei Fecioare Maria”, tradiţionalul şi nemuritorul “La mulţi ani”!

DUMITRU SECĂREANU, primarul comunei Dâmbovicioara, urează consătenilor şi argeşenilor ce poartă numele Sfintei Fecioare Maria, să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! “La mulţi ani”!

Cu ocazia “Sfintei Maria”, noua aleasă a cetăţenilor oraşului Ştefăneşti, doamna Ioana Jenica Dumitru, urează tuturor sărbătoriţilor, tradiţionalul „La mulţi ani” şi fericire!

ION DUMITRU, primarul comunei Albota, urează tuturor sărbătoriţilor, cu ocazia “Sfintei Maria”, fericire şi împlinirea tuturor dorinţelor! „La mulţi ani”!

ION IONESCU, primarul comunei Cicăneşti, transmite cu ocazia “Sfintei Maria”, fericire şi numai bucurii! „La mulţi ani”!

Cu ocazia “Sfintei Fecioare Maria”, primarul comunei Stoeneşti, MARIN ION, transmite sincere urări de sănătate şi fericire! „La mulţi ani!”

Primarul comunei Valea Iaşului, domnul BARBU NICOLAE, urează un „La mulţi ani fericit” tuturor argeşenilor care îşi serbează numele, de Sfânta Maria!

Primarul IONEL DULAMĂ, al comunei Rucăr, urează cetăţenilor, cu ocazia “Sfintei Fecioare Maria”, tradiţionalul „La mulţi ani!” şi o viaţă senină ca o zi de primăvară!

CASA DE AJUTOR RECIPROC a pensionarilor militari, prin preşedinte col. (r) Brezan Ioan, urează tuturor care îşi serbează ziua numelui de Sfinta Maria, tradiţionalul “La mulţi ani”!

Primarul comunei Băiculeşti - NICOLAE DRAGNEA urează cetăţenilor din comună, care îşi serbează ziua numelui cu ocazia Sfintei Fecioare Maria, fericire şi numai bucurii! “La mulţi ani”!

Primarul comunei Muşeteşti, CONSTANTIN OANCEA – nou ales în primul mandat, urează tuturor locuitorilor comunei, un călduros „La Mulţi Ani!”, cu ocazia sărbătorii Sfintei Maria.

Primarul nou ales la Primăria Coşeşti în alegerile din anul 2016, domnul Florin Petre, urează tuturor cetăţenilor, călduroase mulţumiri cu privire la alegerea sa, şi un sincer „La mulţi ani!” cu ocazia marii sărbători de Sfânta Maria!